

EN STATSRÅDS FØRSTE DAG PÅ JOBBEN -

En studie i repressiv toleranse

(Den som mener ikke ha tid lese
herværende, kan bla til Epilog
s. 32.)

Dag Jørgen Høgetveit
Februar 2019

EN STATSRAÅDS FØRSTE DAG PÅ JOBBEN

Eller: Om homofisering, barnemord og underliggende likestillingsideologi (med likestilling i Forsvaret som 'case').

Eller: En studie i repressiv toleranse.

Med appendiks Om 'Barnevernet'; og om Morten Haga Lunde o.l.

Dag Jørgen Høgetveit; februar 2019

MENN DREV SKJENSELSVERK MED MENN (Rom.1,27)

-Værsgod. Vårt autoritetssymbol. Behandle det med respekt, ellers ...

Få timer senere stiller obligatorisk nye statsråder i Norsk RevolusjonsKringkasting Dagsnytt18 - og går igjen; dvs. ikke Kjell Ingolf Ropstad. Han skal konfronteres med representant for en LHBTOSV-gruppering under nytalenavnet 'FRI', Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold.

-Husk du er statsråd for alle, dvs. for oss - alle skal tenke som oss. Alle som ikke tenker som oss er det noe galt med; mener du ikke som oss, er du ikke kvalifisert for stillingen.

-Vi mener ikke noe om Statsrådets opptreden i 17-mai-tog, men i vårt tog hører Statsråden naturlig hjemme.

Før sendingen er til endes, annonseres at Ropstad få timer senere stiller i nytt TV-program hvor han gjennomgår "mørkemannstesten".

Eller: -Vi oversender med dette Ordføreren vårt autoritetssymbol; behandle det med respekt, ellers ...

-Husk du er ordfører for hele befolkningen, dvs. for oss...; flagget bør opp i kommunal flaggstang. I motsatt fall må du, dvs. vi, vurdere din stilling.

"... ville havsbårer som utskummer sin egen skam"; "... de har satt sine egne tegn opp til tegn"; og "Herren så at menneskets ondskap var stor på jorden, og at alle dets hjertes tanker og påfund bare var onde den hele dag." (Jud.13; Salme 74,4;1.Mos.6,5)

"Min bue setter jeg i skyen", sa Gud etter syndfloden (1.Mos.9,13); i nytaletid, mens man "setter sin ære i sin skam" (Fil.3,19), er vel å forvente at noen forsøker snu Guds tegn mot Gud.

"... mannen som i 1978 lagde regnbueflagget, Gary Baker, hadde en helt bevisst baktanke", nemlig "at flagg handler om å proklamere makt." I dette tilfellet forsøksvis motmakt til alt hva Norges flagg symboliserer.

"Kjære Erna Solberg! Det var med overraskelse jeg hørte at du kommer til å gå foran i Prideparaden i Stavanger lørdag 8. september, og at du skal holde hovedappellen", skriver daglig leder av Stiftelsen MorFarBarn, Øivind Benestad (Dagen 12.09.18). (En parentes fra Dagen 06.02.19; Bernt T. Oftestad: "Det vi har sett i flere vestlige demokratier, også vårt eget, er stadig sterkere integrering av staten og Pride-bevegelsen. Dette er en seksualpolitisk formasjon som med kjønnen som utgangspunkt mener å ha den egentlige innsikt i menneskets liv, som gir en selvsagt rett til å forme samfunnet i sitt bilde."

"Den ideologiske kjerne i Pride-ideologien er å bryte ned grensene mellom hetero- og annen seksualitet - i eget sinn og i samfunnet. Det politiske virkemiddel for å oppnå det, er ikke å argumentere, men performativ eksponering av egen avvikende seksualitet og promiskuitet. Å tre frem i det offentlige med spektakulære uttrykk for avvikende seksualitet blir på denne måten et argument i seg selv, for handling er språk, og språk er handling, heter det."

"I totalitære regimer som Sovjetunionen, Det tredje rike og DDR ble det krevd deltakelse i de symbolhandlinger som målbar statens ideologi. Pride-toget pro-

paganderer for seksuell frihet fra normer på det seksuelle feltet. Når man deltar, signaliserer man tilslutning til den ideologi som målbæres, og man bidrar til at denne symbolhandlingen får en totalitær funksjon. Et annet og viktigere politisk symbol er h moflagget." Benestad igjen:) "... jeg lurer på om du overser at Pride-ideologien inneholder svært problematiske elementer som de fleste forbigår i taushet."

"FRI's Politiske plattform formulerer det slik: "FRI mener at alle former for seksuelle relasjoner eller handlinger som er basert på respekt, likeverd og samtykke er positivt." Når de sier "alle former", så mener de alle former."

"Foreningen FRI's budskap er frihet til   ha sex med hvem man vil (også tilfældige og ukjente personer), med hvor mange man vil (gruppensex og polyamor se forhold) og hvor man vil (for eksempel på en sexklubb). Eksempler på dette finner man blant annet i boka "Sexguide for homser". Den ble utgitt for noen år siden, tilrettelagt for norske forhold av lederen i Foreningen FRI (dengang LLH), i samarbeid med Helseutvalget for homofile."

"Foreningen FRI presenterer 18 <kj nnsidentitets-> varianter på en info-plakat, men internasjonalt finnes det nå rundt 70 varianter. Alle omtales som sidestilte og likeverdige "normalvarianter" i forhold til den tradisjonelle forståelsen av mann og kvinne.

Mangfoldet i Foreningen FRI inkluderer også polygami og polyamor se forhold.

"V r vedtatte politikk er at det verken er antall personer eller kjønn som skal avgjøre hva slags verdi samlivsformen har," har lederen av FRI uttalt i media. Derfor støtter de organisasjonen PolyNorge i deres kamp for et mangfold i antall partnere."

"Er jeg egentlig gutt eller jente, eller kanskje jeg er noe annet? Rammer og strukturer, forventninger og trygghet er på vei ut - helt fra barnehagen... Forskjellen på norm og unntak er opphevet. Alt flyter."

"Som politiker og statsminister synes det selvmotsigende   løfte fram og hylle en bevegelse som har normopppl sning som et av sine mest sentrale kjennetegn, og samtidig forvente sterke og sunne familier."

"Lykke til i oppgaven med   være statsminister for hele befolkningen!"

Prof.em. Bernt T. Oftestad (Dagen 23.07.18): "I dag er bruk av h moflagget et signal til omverdenen at man slutter seg til den nye oppfatning av enheten. Flagget er i ferd med   bli et merke som forteller omverdenen at man er en "rett" borger av vårt samfunn... Fri utfoldelse av seksuell identitet betraktes som en menneskerett som alle må alseptere." (Og med tanke på hva de dynamiske 'menneskerettigheter' er og ikke er, er d t en rimelig utvikling; se D.J.H.; Ondskap eller dumskap (s.27); kommentar-avisa,no. Men det var Oftestad:)

"Det er epokegjørende når staten innlemmer Pride-ideologien i den kulturelle enhetskonsepsjon som skal bære det norske samfunn. Dette har fått bred politisk støtte, fremfor alt fra Kristelig Folkeparti (KrF) som la all sin kraft i   få vedtatt Lov om likestilling og forbud mot diskriminering, som er den rettslige plattformen for Pride-ideologiens nyforming av samfunnet. For KrF var det særlig viktig at loven skulle gjelde alle deler av samfunnet også i hjemmet. Foreldres oppdragelse i samsvar med kristen etikk blir dermed prinsipielt i strid med loven. Slik gikk KrF positivt inn for   oppheve foreldreretten til barnas oppdragelse. Da må selvsagt Pride-ideologien også styre skolens pedagogikk. Man minnes nazistatens lov av 1942 om oppdragelse av barn og unge i nasjonalsosialistisk ideologi."

"Pride-ideologi i den offentlige skolen vil bety at barn fra kristne familier, som ønsker   gi en bibeltro oppdragelse av sine barn, vil bli mobbeoffere. Foreldre som ikke heiser h moflagget skal nå kastes på den historiske skraphaug. Det er en ond, men ikke ukjent metode   ramme foreldrene gjennom barna." Hvilket kunne brakt oss inn på det såkalte 'Barnevernet'; men det f r vente.

"Pride-ideologi i den offentlige skolen ..."; "men den som forfører én av disse små som tror på mig, for ham var det bedre at det var hengt en kvernsten om hans hals og han var nedsenket i havets dyp." (Mat.18,6)

"If large numbers of people believe in freedom of speech, there will be freedom of speech even if the law forbids it. But if public opinion is sluggish, inconvenient minorities will be persecuted, even if laws exist to protect them", siteres George Orwell. Tja; (Den som er mer enn overfladisk interessert i hvordan offentlig myndighet i Norge forholder seg til ytringsfrihet, kan lese Odd Gunnar Skagestad om Grunnlovens §100 i J.K. Baltzersen (red.) Grunnlov og frihet. 'Kortversjon', D.J.H.; Landmakt og landmakt (s.14-7); kommentar-avisa.no.)

Hva er det som gjør seg gjeldende i Betlehem; jeg mener Oslo Misjonskirke Betlehem, hvor min grandonkel Ole Riise, en anstendig mann, var pastor i mange, mange år?

Klassekampens forside 26.01.19 skriver at "Misjonskirken Norge, der Kjell Ingolf Ropstad og to av hans næraste rådgjevarar i Barne- og familiedepartementet går, er medlem i Tilhelet. Forumet vil bistå homofile med "uønsket seksuell orientering". "S.9: "Pastor i Oslo Misjonskirke, Erik Andreassen, tek sjølv kontakt med Klassekampen for ein prat om Tilhelet. Han seier at tilknytninga som Misjonskirken Norge har til Tilhelet ikkje er forpliktande for Misjonskirken Oslo eller medlemmar der." "-Tilhelet har ein måte å snakke og tenke rundt homofili på som eg syns er vanskeleg." "Andreassen fortel at han sjølv sat i hovudstyret til Misjonskirken Norge då kyrkja bestemte seg for å stille seg bak ekteskapsklæringa til MorFarBarn, men at han var skeptisk." "-Eg likar ikkje retorikken som blir brukt, seier han."

Få dager senere (Kl.k.30.01) skriver gen.sekr. i Misjonskirken Norge, Øyvind Haraldseid: "Misjonskirken Norge ønsker å informere om at vi fra dags dato ikke lenger er med i nettverket Til Helet. På tross av at det kan oppfattes annerledes, skal denne utmeldelsen sees i sammenheng og som en konsekvens av et tidligere vedtak, og ikke som et resultat av de siste dagers medieoppmærksomhet." Velvalgt tidspunkt for utmelding; årskontingenten var visst allerede betalt.

"Til Helhet har vært med på å starte den europeiske organisasjonen International Federation for Therapeutic and Counselling Choice (IFTCC), og har de siste årene arrangert store konferanser i Europa." "Når pastorer vegrer seg for å identifisere seg med dem og politikere tar avstand, tror <fengselsprest og styreleder Jens Fredrik> Brenne det bunner i frykt for den hyppig brukte anklagen om at homofile blir krenket. Han mener det er en bevisst strategi fra homobevegelsens side å påberope seg at de homofiles menneskeverd blir krenket ved at noen forkynner at homofil livsstil ikke er rett og at det går an å oppleve endring." "-Vi står sammen fordi vi blir hetset over hele Europa. Men mange er takknemlige for at det endelig er noen som hjelper dem med å utvikle en klassisk forståelse av forholdet mellom mann og kvinne, sier han." "-Jeg er heldig som snart er pensjonist. For yngre folk er det beintøft å stå for dette. Prester og biskoper får yrkesforbud om de gjør det." (Norge i Dag; 08.02.19)

Men apropos "retorikken": Før Gud går over på det å "ha omgang med noget dyr", byr han "Hos en mann skal du ikke ligge som en ligger hos en kvinne; det er en vederstyggelighet." (3.Mos.18,22) Boken beskriver (Rom.1,26-7) hvordan Gud, begrunnet, overgav "dem til skammelige lyster... så at menn drev skjenselsverk med menn", en "forvillelse" hjemfallen til sjøen som brenner med ild og svovel (1.Kor.6,9-0; Åp.21,8).

Og svarende til virkeligheten defineres abnorm seksuell adferd som perversjon; "unaturlighet, særl. sykkelig unormalt kjønsliv (f.eks. homoseksualitet...)" Evt. omskriving av ordboken har kanskje funnet sted uten henvendelse fra perverse? Også sodomi, med en spesifikk historisk bakgrunn, synes forsøkt omdefinert.. "... og om sin synd taler de åpent som folket i Sodoma..." (Es.3,9)

Men tilbake til Klassekampen, eller kanskje til Aftenposten (eller kanskje først en parentes fra Roland Huntforde's The New Totalitarians alias Formyndersstaten (s.311-2.318.315.323): "Moralske holdinger lar seg lettest angripe i klasserommet, og siden 1956 har seksualundervisning vært obligatorisk".

"Obligatorisk seksualundervisning i skolene hadde vært regjeringens ønske siden begynnelsen av 1940-årene, men kunne ikke gjennomføres før motstanden blant befolkningen var blitt tilintetgjort. RFSU drev hårdnakkede kampanjer, og endelig, i 1956, kunne undervisningen begynne som svar på et behov. Mange av kravene kom fra RFSU selv. Organisasjonen var liten, den hadde bare fem tusen medlemmer, men disse var til gjengjeld så aktive at de ga inntrykk av et folkekrav. På denne måten klarte regjeringen å bringe den politiske debatt om emnet til et minimum." "fem tusen ... ga inntrykk av et folkekrav".

"... svenskenes seksualpolitikk har i virkeligheten ikke skapt frigjøring, men heller erstattet én konvensjon med en annen. Den tradisjonelle moral innebar fortrenkning - den nye har ført til tvangsseksualitet. Svenske skolebarn blir presset til seksuelt samkvem uansett om de ønsker det eller ikke."

"Friheten til å parre seg har ført til at en seksuell besettelse har gjennom-syret det svenske dagligliv. Til en viss grad har den ført med seg psykiske lidelser. Dette er et punkt som myndighetene tier om, og som de som står bak seksualundervisningen gjerne skjuler. Ikke desto mindre synes det å være et faktum at mange av de stadig mer utbredte nevrosene man finner hos skolebarn og studenter skriver seg fra nederlag i det seksuelle kappløp. Nervøse sammenbrudd på grunn av dette er ikke uvanlig." (Aftenposten:)

"I essayet "The most intolerant wins" skriver systemteoretikeren Nassim Taleb at samfunnsvitere feilaktig går ut fra at flertallet i et samfunn bestemmer. Klassekampen omtalte dette essayet behørig i fjor vår og trakk frem at det ofte heller er minoriteter som får viljen sin. I hvert fall hvis situasjonen er som følger: Minoriteten er ikke villig til å inngå kompromiss og majoriteten synes ikke det er bryet verdt å protestere. Slik kan et lite mindretall av geografisk spredte men høylydte grupperinger få diktere normen i et helt samfunn, siterer Klassekampen."

"13. februar ... skrev Tørstein Ulserød fra Civita en oppsiktsvekkende og interessant refleksjon over drapet på Siv Jensens status som homovenn." Ulserød "hevder at homoeliten, og her er deler av norsk presse inkludert, er intolerant og at meninger utenfor et smalt register blir møtt med sterke sanksjoner og hatefull respons. Ulserød kan skrive denne kommentaren uten selv å bli henrettet på torget fordi han er homofil. Og dessuten rimelig ung. Ingen kan slå ham i hjel med middelaldrende heteromann-argumentet. Det som ellers knuser ethvert tilløp til reell debatt." (Anki Gerhardsen; Aftp.16.02.18)

Ulserød fortsetter 21. februar og nevner avslutningsvis at det "alltid <er> mulig å drive noe for langt. Da kommer det gjerne en motreaksjon som kan bli ubehagelig. Satt på spissen: Hvis man bare dunderer på med nye progressive krav, samtidig som det bjeffes aggressivt mot alle som har innvendinger, risikerer bevegelsen å miste legitimitet, og vi kan komme til å oppleve at langt mer reaksjonære politikere enn Siv Jensen får økt oppslutning."

"... bare dunderer på med nye progressive krav, samtidig som det bjeffes aggressivt mot alle som har innvendinger..."; vi er over på Frankfurter-scholar og 68er-kjeledegge Herbert Marcuse: Michael Walsh (The Devil's Pleasure Palace pp. 44-5) skriver at "Marcuse came up with the particularly nasty concept of "repressive tolerance," a notion that has guided the Unholy Left since the publication of his essay by the same name in 1965 in A Critique of Pure Tolerance, by Marcuse, Robert Paul Wolff, and Barrington More Jr. It might be best described as "tolerance for me, but not for thee." But let Marcuse explain: "The realization of the objective of tolerance would call for intolerance toward prevailing policies, attitudes, opinions, and the extension of tolerance to policies, attitudes, and opinions which are outlawed or suppressed. ... Surely, no government can be expected to foster its own subversion, but in a democracy such a right is vested in the people (i.e., in the majority of the people). This means that the ways should not be blocked on which a subversive majority could develop, and if they are blocked by organized repression and indoctrination, their reopening may require apparently undemocratic means. They would include

the withdrawal of toleration of speech and assembly from groups and movements which promote aggressive policies, armament, chauvinism, discrimination on the grounds of race and religion, or which oppose the extension of public services, social security, medical care, etc. ... Liberating tolerance, then, would mean intolerance against movements from the Right and toleration of movements from the Left.""

"Lov om juridisk kjønn" er en overskrift i Kjell Skartveits bok Samlivsrevolusjonen (s.80ff): "... i en debatt i Dagsnytt 18, 25. juni 2015, støtte ... <Espen Ottosen> sammen med helseminister Bent Høie." "Espen Ottosen prøvde å få til en debatt om hvordan lovforslaget kan endre vår måte å tenke om kjønn på. Han ga uttrykk for at når kjønn ikke lenger skal ha utgangspunkt i biologi, men i menneskets følelser, kan det få konsekvenser vi ikke ser i dag, og kom med følgende scenarier: "Hvordan skal vi i fremtiden behandle barn i barnehagen uten å diskriminere? Skal vi kunne si gutt eller jente?" "Hva med idretten? Skal en gutt på 18 år kunne si at han føler seg som en jente og dermed få konkurrere sammen med jenter?"

Helseminister Bent Høie ble åpenbart provosert av Espen Ottosens problematiseringer og nektet å gå inn i en debatt om praktiske og prinsipielle konsekvenser av loven, men sa at han var "glad for at Ottosens fantasier ikke styrer lovverket. Det er mennesket selv som vet hvem det er".

Og så sprang bomben, for deretter hevdet Høie: "Den holdningen du gir uttrykk for, er nettopp den type holdninger som vi skal bekjempe og skal få vekk med dette lovverket."

Dette lovforslaget hadde ikke bare til hensikt å gjøre det enklere å skifte kjønn, det skulle også gjøre noe med våre holdninger." Registrerer Skartveit; Hallgrim Berg konstaterer (Dagen 07.08.18) at "kjønnsforvirringa skal pressast ned i barnehagane og inn i skuleverket".

Akkja; "In the case of homosexual fascism, ... power is placed in the hands of the lowest moral element of the nation. It is nothing but the reviving of Emperor Nero's agenda from the first century AD. This Roman Caesar, universally condemned by pagan and Christian historians alike, officiated the first homosexual weddings, burned Rome to the ground, and initiated the first persecution against the Christians. This is precisely the agenda that has captured most of the Western world today. Within a single decade, 90 percent of European nations, two-thirds of South America, and the United States have capitulated to the Neronic agenda. Has any social shift occurred so quickly in all of world history? To refuse to participate in this wholly unnatural, unchristian, and immoral charade is akin to blasphemy or treason against the new "law order." (Kevin Swanson; Freedom; pp.203-4)

HØR, DIN BRORS BLOD ROPER TIL MIG FRA JORDEN (1.Mos.4,10) (Se og D.J.H.; Hitlers akademikere og leger; kommentar-avisa.no)

Ikke bare feilslått kjønnsdrift. Det er naturligvis mér; 40-50 uskyldige barn om dagen for hvilke Gud foreskriver hevn (1.Mos.9,5-6; dette er forøvrig ikke Moseloven).

Hvis noen med politisk innflytelse offentlig finner det etisk betenkelig at en 'lege' finner vei til det av to barn som ligger mest lagelig til og gir det en sprøyte så stedet blir et gravkammer hvor den gjenlevende får dele rom med sin døde bror enn så lenge; da er tids for en viss sorts mennesker å trekke ut i gatene for å skrike.

"Fra det øyeblikk KrF var en mulig regjeringspartner har det vært en nesten militant motstand mot debatt om abort. Selve debatten skal stoppes." (Prof.II, Forsvarets Høgskole, Janne Haaland Matlary; Aftp.29.01.19)

"Hvem er det som mener at de har rett til å stoppe debatt om slike fundamentalt viktige temaer?" "I et demokrati setter vi ikke merkelapper på hverandre for å delegitimere og marginalisere meningsmotstandere, men har høflige og respektfulle debatter hvor det beste argumentet vinner."

"Ropstad blir kalt "mørkemann", en barnslig og primitiv merkelapp som sier mye om nivået i norsk ordskifte... Nedsettende betegnelser om personen er det vi kaller ad hominem i logikken. Det brukes når man ikke har saklige argumenter."

"I et demokrati kan og bør alt debatteres. Ingen "eier" abortsaken. Den angår alle borgere, menn som kvinner. Den dreier seg ikke om menneskerettigheter eller kvinnens kropp, som er det eneste "argumentet" jeg registrerer fra dem som vil stoppe debatten. Den dreier seg om spørsmålet: Når skal staten tillate at man tar liv, hvis overhodet?"

"Retten til liv er den første menneskerett. Abortloven er et unntak fra denne retten, altså de første 12 ukene hvor staten sier at retten til liv ikke skal gjelde <og enhver av oss prinsipielt er kassabel>. Etter dette sørger staten for at fosteret har rett til liv, som hovedregel. Abort handler derfor ikke primært om kvinnens kropp, hverken juridisk eller medisinsk: Abort gjelder den ufødtes kropp."

"Tvillinger er tett forbundet med hverandre, og dramaet ved at den ene frarøves sin søster eller bror opprører, også fordi det synliggjør døden og livet - den ene får leve mens den andre blir drept. At man står på barrikadene for en slik sak, er ubegripelig for de fleste jeg snakker med."

"Den andre abortproblematikken er 2C, tilgang til senabort ved alvorlig sykdom. Men er alvorlig sykdom grunn til å ta liv? Svaret er nei for dem som er født. Hvis byrden ved sykdom er slik at man ikke vil at slike blir født, bør man da bære byrden ved alvorlig syke som allerede er født? Bør ikke alle svake som ligger til byrde, tilbys eutanasi?" "Kravet til likhet for loven betyr at vi ikke kan behandle en gruppe mennesker annerledes enn andre. De som vil diskriminere mot den ufødte med alvorlig sykdom, må føre en argumentasjon om hvorfor." "Nå har jeg argumentert om de to abort-temaene som så mange vil stoppe debatt om. Så har mange sikkert andre argumenter. Men ikke server slagord, personkarakteristikker eller indignasjon - det er irrelevant i politisk debatt og forsøpler den."

TIL MANN OG KVINNE SKAPTE HAN DEM (1.Mos.1,27)

Ikke bare perverst hor og barnemord. Det er naturligvis mér; Herbert Marcuse's "theory included the belief that the Women's Liberation Movement was to be the most important component of the opposition, and potentially the most radical." (Raymond V. Raehn; The Historical Roots of "Political Correctness")

Lov om likestilling mellom kjønnene; 9. juni Nr. 45, 1978.

"I den første prop. fra 1974/75 sies det s.22ab at den prinsipperklaring som ligger i likest.loven § 1 gjelder holdningsendringer av betydning for skolen, offentlige rådgivningsinstanser, voksenopplæringskurs, NRK osv. Videre tiltak for "barnefamilienes økonomi og forsørgelsesforholdene, offentlige tilsynsordninger med barn, ekteskapslovgivningen... økt likestilling i familien" og: "Dette arbeidet er i full gang og vil bli forsterket i tiden som kommer". Nu er allerede flere av disse forslag lagt frem, skolelover, abortloven, barneloven, ekteskapsloven, og lov om barns oppvekstvilkår. Det viser det intense arbeid med lange perspektiver." Fortalte prof.dr.theol. Erling Danbolt på Organisasjonenes Fellestråds årsmøte, Geilo 12. januar 1978.

"Lovforslaget definerer ikke den likestilling det krever, men det forutsetter et bestemt helhetssyn som alle skal være enige i - det såkalte "nye kjønnsrollemønster". Loven skal virke "holdningsskapende" slik at de som har en annen holdning til spørsmålet etterhvert skal "modnes" til å dele det syn på kjønnsrollemønstret og likestillingen som loven forutsetter. Det sier gang på gang at loven skal "påvirke holdningene til kjønnsrollene, forplikte myndighetene til aktivt arbeide for likestilling gjennom virkemidler som ikke omfattes av loven" s.5b. Det foreslås at der blir gjort unntak for enkelte foreninger.

"Dette vil gi foreningene mulighet til selv frivillig (!) å endre vedtektene."" "Nevnden blir et ideologisk overvåkningsorgan med diktatorisk myndighet til å gripe inn på alle områder. At det bare gjelder spørsmål om "likestilling mellom kjønnene" er ikke noe "bare, bare", når det er Nevnden som har uinnskrenket

myndighet til å avgjøre hva loven til enhver tid skal kreve. Den som mener noe annet, vil Nevnden hjelpe til bedre forståelse gjennom: 1. formaning, 2. mulkt (om formaningen ikke hjelper) og 3. fengsel."

"Nevnden blir en høieste sensurkomite med rett til å kreve politiets hjelp til granskning og besiktigelse." (Danbolt sitert fra D.J.H.; Sambanditter (s.13-5); kommentar-avisa.no)

"Statsfeminisme er ellers et begrep som vi kjenner best fra den delen av nyere norsk historie som handler om Gro Harlem Brundtlands epoke som fremadstormende politiker og statsminister fra Arbeiderpartiet. For kirkens del er det viktig å ta på alvor at statsfeminismen ikke bare sto fadder til kvinneprestereformen, men også til fosterdrapslovene, partnerskapsloven og den nye ekteskapsloven." (Odd Sverre Hove; Kvinneprestebatten etter 50 år med snuoperasjoner; Foredrag ved FBBs seminar "Kvinnelig prestetjeneste - et 50-årsperspektiv", Ryenberget kirke, 10.09.11.)

Statsfeminismen og det forutsatte "helhetssyn som alle skal være enige i" skal naturligvis ikke debatteres.

UØNSKET DEBATT; EN CASE-STUDY

Generalløytnant Kjell Grandhagen har beskrevet det fint (Army Summit; 18.09.18; Aftp.08.10.18): "Da jeg gikk ut fra Krigsskolen i 1978, besto Hæren av 13 brigader og et høyt antall selvstendige bataljoner og kompanier. Da jeg ble sjef for 6. divisjon i 2003, var vi nede i to brigader. Fire år senere, da jeg gikk av som sjef for landstridskreftene, var vi nede i én brigade. Dagens brigade Nord er ytterligere redusert.

Regjeringens langsiktige plan er å konvertere én av tilsammen tre manøverbataljoner til reservestatus, fjerne helikopterstøtten og å utsette viktige anskaffelser og oppgraderinger av materiell."

Vi kunne fortsatt med øvrige forsvarsgrener eller nevnt at leder av Landmaktutredningen (se D.J.H.; Og svaret er naturligvis som før: færre norske soldater; kommentar-avisa.no), brig. Aril Brandvik, er ny nestkommanderende / stabssjef i territorielt ansvarlige Heimevernet, eller fortsatt med NH90 (Aftp. 02. og 06.02.19), eller kystradar eller F-35 eller Rygge eller ... "Hvilke signaler sender egentlig departementet når de vil kvitte seg med et av verdens eldste krigsskolebygg?" (Oberstløytnant Harald Høiback; Aftp.15.09.18; se ellers D.J.H.; eks.vis. Hærpistoler; Landmakt og landmakt ...; kommentar-avisa.no) Og når verneplikten er tilnærmet avvirket er tids også for kvinnelig verneplikt.

Og stadig argumenterer noen utfra kalenderen: "-Vi lever i 2018. At kvinners plass på alle områder og nivåer i arbeidslivet <sic> fortsatt er et tema i en tid der folk er både utdannet og opplyste, sier mye om dem som uttrykker slike holdninger, sier" kontreadmiral Nils-Andreas Stensønes (Aftp.16.11.18); "-Det er 2018, kvinner i Sjøforsvaret gjør oss bedre. Vi er en kompetansebedrift, og kompetansen finner vi blant begge kjønn, alle religioner og så videre. Det er ikke for mange kvinner i Sjøforsvaret, tvert imot."(Kl.k.17.11.18)

"At vi vil ha flere kvinner i Forsvarets spisse ende, er helt ok, men da må vi også akseptere at stridsevnen faller," skrev overstløytnant Harald Høiback på forsvaretsforum.no."

"Noen kaller det en uønsket debatt, som kan skade Forsvarets omdømme. Leder for Nettverk for kvinnelig befal, løytnant Miriam Weierud, sier i denne utgaven av F at debatten kan være negativ for rekruttering av kvinner i Forsvaret. Med risiko for å bli misforstått er det viktig at Høiback reiser slike problemstillinger. Det får oss til å tenke, og reagere. Debatten som følger, gir leserne anledning til å vurdere argumentene og hvor mye de er verdt."

"Dette dreier seg også om debattklimaet i Forsvaret. Det skal være rom for ulike synspunkter, også dem som provoserer. Vi bør fremelske en åpen debatt om meninger som faktisk fins, ikke prøve å stanse dem som stiller ubekvemme spørsmål.

Det er vi alle tjent med." (Red. Tor Eigil Stordahl; Forsvarets Forum des./-17)

"Den 28.12.<17> publiserte Nordlys ... intervju med forsvarsministeren". "Det er her Bakke-Jensen uttalte at Høiback på dette ormdådet skrev som synser, ikke forsker." (Sveinung Berg Bentzrød; 06.01.18)

"Neste runde gikk på debattsidene i Nordlys, den 5. januar": ""Hvis vi tenker på hvilke oppgaver Forsvaret er satt til å løse, er det ganske opplagt at praktisk erfaring vunnet gjennom et langt og variert yrkesliv er gull verdt. At statsråden plasserer slik kunnskap i kategorien "synsing", oppfattes derfor ikke kun som merkelig, men som nedlatende og ganske trist. Spesielt troverdig er det heller ikke," skriver Høiback.

Statsråden har en nærmest rørende naiv holdning til "publisert forskning", sier han.

"Statsråder bruker normalt tiden sin på viktigere ting enn å rette hjemmelekse- ne til forvirrede oberstløytnanter. Bakke-Jensens engasjement i saken antyder derfor at dette ikke handler om forskning og vitenskap i det hele tatt, men om politikk. Statsrådets implisitte budskap er at når det kommer til hellige kuer og tabuer skal folk holde seg unna, uavhengig av hvor dårlig begrunnet deres standpunkter er," fortsetter Høiback, og avslutter:

"Han er derimot ingen überprofessor som kan diktere hva folk skal bekymre seg for. Siden statsrådets eget departement synes ute av stand til å fortelle ham det, har jeg her gjort et fattig forsøk på nettopp det, vel vitende om at det neppe venter hverken skryt eller medaljer for en slik selvoppofrende innsats." Skriver ob.lt. Høiback, "spesialist på Militær idéhistorie, Sivil-militære re- lasjoner, Militære doktriner og doktrineutvikling ved Forsvarets Høgskole", pr september 2018 oppgitt være NK/Forsvarets museer; "redaktør av Norsk militært Tidsskrift, og har publisert en rekke fagmilitære bøker og artikler."

Fysikk, javisst; hormoner ...; "-Men blandingen av kvinner og menn i sin mest hormonelle alder gjør at det blir en annen dynamikk enn om det bare skulle vært menn om bord. En kultur som tilpasses kvinner, svekker Forsvaret og gjør det mindre effektivt.

Dette vet jeg det er mange yrkesoffiserer som mener, men de tør ikke si det høyt, sier Lurås, som selv har bakgrunn fra Forsvaret." (Aftp.16.11.18)

"... as someone has put it, "The Marine Corps is not Burger King - you can't have it your way." The military isn't supposed to support a wide range of life- styles as a kind of social experiment.

Rather, to be effective, it will have to weed out what will distract soldiers or naval officers. Surely it's a distraction if you sense your comrade has sexual feelings for you, and encouraging an open-door policy for gays to join the military would certainly affect recruitment. The military "discriminates" against those who are flat-footed, color-blind, and so forth. Not all Americans are fit for or have a right to serve in the military. As John Luddy argues, "The clearest and strongest reason for the ban is to remove the influence of sexuality - not heterosexuality, not homosexuality, just sexuality period - from an environment where the stakes are literally life and death".

Eller sagt med Professor of Law, William A. Woodruff: "The military is not po- pular culture. Those who favor personnel policies grounded in notions of fair- ness to the individual must be required to demonstrate beyond any doubt that military discipline, unit cohesion, and combat effectiveness will not be dis- minished one iota by adoption of their preferred policy. Otherwise, it elevates the individual over the mission and that is the antithesis of military service." (Joe Dallas and Nancy Heche; The Complete Christian Guide to Understanding Ho- mosexuality; pp.70.363)

Etter nylig u-båt-konvertering av fregatt, skrev Helge Lurås (resett.no 13.11. 18) om "andelen kvinner i etaten, i hvilken grad de kvoterer inn på andre krav enn menn, og hvilken effekt det har på den profesjonelle "kulturen" i Forsva- ret."

Lurås gjengir fra Forsvarets Forum (2/-17) "-Det er en fordel å være mange kv- inner om bord. Det blir jo med en gang en naturlig greie og et ganske annerle- des miljø, som jeg ser på som positivt, sa løytnant Iselin Emilie Jakobsen Op- hus. Hun er navigasjonsoffiser på KNM Helge Ingstad". "-Det har hele tiden

vært en oppfatning av at Forsvaret er preget av et veldig maskulint miljø, og det er jo på mange måter sant. Det er jo flest menn i Forsvaret, men for meg er det viktig å vise at man ikke trenger å bli "en av gutta" for å tilegne seg en rolle i Forsvaret. Å finne sin plass skal ikke gå på bekostning av det å være kvinne, sa Ophus.

<N>år flere kvinner kan jobbe sammen, blir det med ett enklere å finne seg til rette og å kunne skape et mer balansert forsvar, skriver Forsvarets Forum.

-Det er viktig at integreringen av kvinner skal fungere i alle ledd: fra offiserer og konstabler, til menige, sier Ophus".

Og Lurås spør "Skal et hovedpoeng med Forsvaret være at kvinner skal finne sin plass og at man skal bruke energi på "integrering" og skape et "balansert" arbeidsmiljø?"

For Forsvaret i den politiske korrekte tidsalder har det å øke antallet kvinner i etaten blitt et formål i seg selv. Det blir tatt for gitt at kvinner gjør Forsvaret bedre. De som skulle mene noe annet, får klar beskjed om at deres meninger er uønsket." "For én dimensjon er den mye omtalte forskjellen på menn og kvinner i utholdenhet, utøvelse og kvalitet i arbeidet. Den andre dimensjonen er psykologisk og sosial: Hva gjør kvinner i svært operasjonelle team med dynamikk og samhandling - bevisst eller ubevisst - i en operativ setting?"

Og Lurås fortsetter (Aftp.24.11.18): "Ambisjonen om flere kvinner i Forsvaret er politisk bestemt og følger av en holdningsendring og en feministisk kampanje ellers i samfunnet. Den er ikke basert på en analyse av hva som vil gi det beste militære forsvar."

Min holdning er ikke at det overhodet ikke skal være kvinner i Forsvaret, men det kan godt være at 10% kvinner gir et bedre forsvar enn 20%, for ikke å si 50%. Men den debatten har man heller ikke. Ja, som oberstløytnant Harald Høiback skrev i fjor, man ønsker ingen forskning på det i det hele tatt."

"Jeg tror vi må innse at norske, mannlige offiserer har yrkesstolthet og at de vil ha det beste forsvar, og det får man ikke nødvendigvis når kvinner blir kvotert inn på lavere krav enn menn. Men det er også klart at mange menn er høflige og ikke alltid sier ifra. Min opplevelse er at vi har fått en kultur i Forsvaret hvor menn ikke tør å lufte bekymring for at den økte kvinneandelen faktisk går ut over de operative evnene, slik Høiback dristet seg til å si i fjor.

Det er åpenbart at dette har falt Dedichen og Matlary tungt for brystet, men det blir ikke mindre riktig av den grunn."

Og vi er tilbake ved prof. Janne Haaland Matlary (samt Sjef Forsvarets Høgskole, kontreadmiral Louise Kathrine Dedichen), hvilke under overskriften Konspiratorisk om kvinner i Forsvaret (Aftp.20.11.18), i utsøkte akademiske former imøtegikk Lurås: "Nettstedet Resetts redaktør Helge Lurås har skrevet en nedrig artikkel om kvinner i Forsvaret (13. november)". "Iver i å spre rykter og falske påstander for å sverte kvinner i Forsvaret. Artikkelen er ikke verdt seriøs oppmerksomhet" "Innholdet er gjennomført konspiratorisk:

Kollisjonen mellom tankeren og fregatten Helge Ingstad er utgangspunkt for en totalt spekulativ antagelse ... men siden ingen vet om kvinner var på broen i kollisjonsøyeblikket, kan dessverre ikke Lurås konkludere med at en kvinne har skylden.

Men dette spiller ingen rolle, for i Lurås' øyne er det uansett kvinner som er den skyldige part ved sitt blotte nærvær i Forsvaret". "Denne drittpakken mot kvinner i Forsvaret skyller vi ned i kloakken der den hører hjemme. Det er direkte ondskapsfullt å forsøke å beskyldte kvinner for kollisjonen". "Det er virkelig utdatert og gement å mene at kvinner ikke kan jobbe sammen med menn på like fot. Det vi faktisk vet om dette, er helt motsatt Lurås' innbilninger:" "Det er ulike fysiske krav til kvinner og menn, og det skulle da bare mangle. Relativt sett er det faktisk hardere fysiske krav til jenter enn til gutter." (Les evt. omigjen ved behov.) "Lurås sprer en myte om at kvinner kvoterer inn - det gjør de altså ikke." "Hets som den Lurås serverer, har neppe injurierende kraft, til det er den altfor primitiv. Men den sprer "fake news", og må derfor adresseres." (Se evt. videre D.J.H.; Og hva er konspirasjonen denne gang (s.11,

APPENDIKS

OM 'BARNEVERNET' (Se evt. 6g D.J.H.; Og svaret er naturligvis som før: færre norske soldater (note 1); kommentar-avisa.no.)

"Communists are of course an extreme example. But, under any movement or set of collective beliefs, being on the side of the angels can be a dangerous self-indulgence in a heedless willfulness sometimes called idealism. This kind of idealism can seduce thinking into feeling, replace realities with preconceptions, and make the overriding goal the victory of some abstract vision, in defiance of reality or in disregard of the truth and the fate of fellow human beings." (Thomas Sowell; Wealth, Poverty and Politics; p.242)

"Den gode hyrde, for å komme tilbake til ham, er alltid overbevist om å ha rett, ettersom han alltid vil det beste. Han føler seg simpelthen forpliktet til å være bedreviter. Møter han kritikk, kan han nok stundom foreta et taktisk tilbaketog, men sine baktanker holder han urokkelig fast ved, og er han fast besluttet på å få igjennom en annen gang, et annet sted."

"Det er vanskelig å felle en dom over den gode hyrde. Det skyldes at hans virksomhet er så tvetydig. Han tilbyr en service, en grad av eksistenssikring som er helt enestående, men samtidig øver han en form for mild vold som gjør meg redd... Farten som denne samfunnsfigur avles i, kan man altså følge med tilfredshet eller skrekk, alt etter som. For den gode hyrde er jo ikke et individ, men selv et kollektiv som forplanter seg som kaniner. Det fins vel ingen del av samfunnslivet som kan oppvise maken til vekstrater. Og her iallfall, hvor det står om hans egen korporative eksistens, her er det også slutt på den gode hyrdes godhet. Her skjønner han ikke spøk."

"Å begrense, kontrollere Det godes makt eller sette seg til motverge mot den - slikt er det bare ondsinnede mennesker som er ute etter. Så derfor forbauser det ikke at denne makten brer seg uimotståelig, trenger inn i den minste sprekke i dagliglivet og regulerer samkvemmet på et vis som søker sin like i frie samfunn." "... klarer ikke en teoretisk analyse å få tak i særdraget ved den skandinaviske velferdsstatens opplegg, som likesom eliminerer den grunnleggende konflikten mellom menneskene og de institusjonene de er deler av. Begge parter inntar en holdning som preges av noe som ville være utenkelig andre steder, nemlig historisk uskyld."

"Det så helt og holdent ut til at sosialdemokratene, de rettkomne forpaktere av denne politiske kulturen, hadde fått gjennomført et forehavende som helt andre regimer, fra teokratiet frem til bolsjevismen, hadde mislykkes med, nemlig det å få temmet mennesket... Og - jeg må visst innrømme det - en kald tvil begynte å nage meg. Jeg lurte på prisen for denne fred, på de politiske omkostninger ved denne omskolering. Overalt begynte jeg å være det fortrenkte og dets gjenkomst, den mugne lukten av en altdominerende, allestedsnærværende, mild og ubønnhørlig pedagogikk." (Hans Magnus Enzensberger; Akk, Europa!; s.20-13)

"Barnevernets krise handler om noe så ubehagelig som maktmisbruk i det godes navn, forvaltet av mennesker som har til oppgave å hjelpe barn, og antagelig selv tror det er det de gjør." (Gro Hillestad Thune; Dagen 10.04.17)

"Barneministeren uttalte seg i onsdagens avis som om hun har foretatt en komparativ studie av verdens barnevernstjenester når hun blant annet hevder at norsk barnevern er best. Videre mener hun at resten av verden vil se til Norge fordi vi splitter så mange familier, og at dette er et slags pionéarbeid som kan sammenlignes med 70-tallets likestillingskamp <sic>."

"Hva er det som tilsier at feilene i norsk barnevern er noe resten av verden vil takke oss for?"

"Ministerens syn på feil og mangler i egne rekker synliggjør hvorfor det er vanskelig å forbedre dagnes system... Det er berettiget å stille spørsmål ved hvilken virkelighet ministeren lever i. Vet hun hvor mange familier som split-

tes uten at det er snakk om rus, vold eller alvorlig psykisk sykdom? Er hun kjent med at Norge, mot foreldrenes vilje, overtar omsorgen for ca. 18 prosent av barna som kommer i kontakt med dem, mens tilsvarende tall i Sverige og Danmark er ca. 11 prosent og 4 prosent?"

"Familier som mottar hjelp fra barnevernet, er i det vesentlige samfunnets minst ressurssterke. Det siste de trenger er en minister som ikke vedkjenner seg at det er problematisk at de utsettes for urett." (Adv. Nathalie H. Brinkmann; Aftp.03.09.18)

"Europarådets sosialkomite har utarbeidet rapporten "Striking a balance between the best interest of the child and the need to keep families together"." "Ved avstemningen i Europarådet var det et stort flertall for at rapporten skulle godkjennes: To stemte imot og en del stemte blankt, mens cirka 70 prosent stemte for godkjenning."

"Mye tyder på at diplomatiet, i tillegg til departementet og direktoratet i Norge, vil ha stor interesse av å moderere kritikken av norsk barnevern og det norske rettssystemet, slik dette fremstår i rapporten." (Psykologspesialist Einar C. Salvesen og spesialpsykolog Trude Hoff; Dagens Medisin 13.09.18)

"Men journalister som har barn, tør ikke skrive om sakene. Som en journalist sa: Jeg vil ikke mine barn så vondt. I toppaviser i Oslo ryktes det at journalister med barn ikke vil skrive om slike saker. De kan jo selv bli utsatt for barnevernet!" (Leder, Norge i Dag 08.04.16)

"Barnevernet auka innsatsen sin til å hente barn frå heimar der korkje prest, eller lege, eller psykiater eller lensmann såg behov for det. Slik var den første saka vi kom borti for fem år sidan. Frå å vere reddande engel blei barnevernet ein reiskap for "Oppdragelse uten far og mor", som var tittelen på ei doktoravhandling - om statleg omsorg på dei filosofiske premiss til Frankfurterskulen." "Det å kaste pengar på problemet og følgje opp med sterkare statsintervensjon er "mission impossible"."

"Vi ser at både professor og spesialpsykiatar som arbeider med problema, blir dei skarpaste kritikarar av eit barnevern som ikkje prioriterer familien når dei skal hjelpe. Barnevernet skal ikkje hente menneske på ein måte som er forboden for politiet - utan rettskjennelse, lov og dom." (Leder, Norge i Dag 31.08.18)

"-For barnevernet er hjemmet terskelfritt. De kan ringe politiet, som ikke foretar noen selvstendig vurdering av om det er nødvendig, før de setter i gang en aksjon. Politiet blir barnevernets forlengede arm." (Hillestad Thune, Dagen 31.05.18) "-Deres erfaring er et eksempel på fraværet av forsvarlig rettsvern i første fase av enhver barnevernssak i Norge. Det handler om hvordan samfunnet gjennom regler og praksis har lagt til rette for at barnevernet har fri tilgang til familier og barn når som helst og hvor som helst, ut fra sin egen vurdering, sier hun."

"-Deres erfaring ...": (Dagen 29.05.18) "Rett før politiaksjonene mot foreldrene, ble de tre barna i familien kjørt i tre ulike biler til Barnehuset i Kristiansand for avhør med hver sin voksen-person med seg. Ifølge prosesskriv til Kristiansand Tingrett fra advokat Bryn Tvedt tok det lengste barneavhøret fire timer inkludert pauser.

"Er dette forsvarlig", spør advokaten i prosesskrivet. I firetiden om ettermiddagen fikk foreldrene beskjed om at de ville få med seg barna hjem, og en time etter ble de fem gjenforenet og kunne ta fatt på hjemveien." "-Hvis du vil skade noen, så ringer du barnevernet eller sender en bekymringsmelding, sier" far. "-Alt er ødelagt for oss her. Vi har mistet venner, og barn får ikke leke med våre unger."

(En annen metode hvis "du vil skade noen" hvoretter alt "er ødelagt for oss her", er å plante barneporno på elektronisk medium. Thorvald konstabelen banker på døren; osv. Staten forventer deg oppkoblet og tilgjengelig.)

"Familiens advokat, Erik Bryn Tvedt ved advokatkontoret Sandefjord, sier til Dagen at de saksøker staten for å fastsette en grense for når barnevernet kan gripe inn overfor barn og ta dem med til avhør og undersøkelser uten avtale med foreldre." (Dagen 29.05.18) I følge Dagen 31.05, berammet til 8. og 9. august. Saken ble (i samsvar med saksøkte Staten ved departementets krav) i Kristiansand tingrett 30. juli 'skutt ned' ved 'forenklet domsbehandling', en ordning reservert "for de saker der utfallet er åpenbart".

Fra Agder til Sunnfjord; til Naustdal: "No i etterkant, når alle er foreina igjen, er borna blitt redde for å bli "kidnappa" igjen, som ein av dei sa. Dei vart redde for igjen å misse foreldre, sysken, familie og venner. For å skåne borna valde foreldra å flytte". Til Romania. (Tante og grandtante; Dagen 19.10.16)

"Systemet fungerer i dag slik at alle andre samfunnsaktører er skjøvet inn i rollen som lakeier for saksbehandlere som på grunn av sin barnefaglige kompetanse er gitt ekspertstatus og enerett til å bestemme "barnets beste". (Hillestad Thune; Dagen 10.04.17)

"Et lite eksempel fra eget liv: Vi misset ved en feil en tannlegetime til fire-åringen og fikk etter hvert beskjed om at tannlegen ble bekymret om hun ikke hørte fra oss innen ti virkedager. Full panikk! Det er ikke rart at en utenlandsk journalist ikke får med seg at seks av ti norske tannleger har sendt bekymringsmeldinger til barnevernet." (Ben McPherson; Aft. 17.08.18) Skulle poden være gul og blå fra fotballbanen, vil vel det å få på langbuksen før tannlegebesøket kunne spare deg for adskillig bry.

"Som menneskerettsjurist har jeg lenge registrert at vi i Norge er mye mindre bekymret enn i sammenlignbare land, for å gi helse- og sosialarbeidere rett og plikt til å bruke makt etter eget skjønn, nesten uten kontroll."

"Makt-misbruk, overgrep eller menneskerettsbrudd rettet mot barn eller voksne fra medarbeidere i den norske velferdssektor, kan da aldeles ikke være noe stort problem, tror mange. Jeg kan ut fra nærmere 40 års nærkontakt med barnevernsektoren i Norge, bekrefte det motsatte.

Barn utsettes hver dag, mange steder i landet, for alvorlig uforstand og makt-misbruk, ofte i strid med de grunnleggende rettigheter Stortinget har gitt dem i menneskerettsloven og § 104 i Grunnloven. <Nuvel; "certain unalienable Rights" er dem "endowed by their Creator" (jfr. U.S. Decl. of Indep.)

Også foreldre som ikke har gjort noe annet galt, får til stadighet smake denne urimelige piskan som barnevernet dessverre har utviklet seg til. En pisk de aller fleste av oss blir stadig reddere for å komme i kontakt med." (Hillestad Thune; Dagen 10.04.17)

Og dét er vel gjerne meningen. "Tilsyn med barna ligger altså i byråkratenes hender. Offisielle barnevernsrepresentanter har fullmakt til å oppsøke ethvert hjem for å inspisere familieforholdene. De kan beordre politiet til å gripe inn og fjerne barna uten domstolens kjennelse. Dette skjer daglig og blir kun rapportert i avisene hvis det oppstår en spesielt dramatisk situasjon."

"Ifølge loven har alle borgere dessuten plikt til å rapportere enhver mistanke om mishandling til barnevernssentralene. Anonymitet garanteres, slik at de mistenkte foreldre, i likhet med ofrene for den spanske inkvisisjonen, aldri behøver å få vite hvem anklageren er.

Faren for vilkårlige inngrep er stor, og spesielt på landsbygden går helt normale foreldre i konstant frykt for å få barna tatt fra seg dersom deres oppdragelsesmetoder ikke stemmer fullstendig overens med de idéer som er offisielt vedtatt i vår tid... Enkelte ganger er det selvsagt til barnas eget beste at de blir tatt bort, vanligvis dersom foreldrene er alkoholikere eller brutale. Men det hender ikke sjelden at det blir grepet inn fordi barna er litt mer ustelt eller foreldrene litt mer preget av la-det-skure mentalitet enn det som blir regnet for sosialt akseptabelt. Det viktige punkt er at foreldrene er redd for

"Den som har mykje med dei utslåtte i samfunnet å gjere, og med alle dei som kjem mest i kontakt med velferdsstaten, har merka seg noko heilt nytt som snik seg inn i vårt samfunn. Angsten for velferdsstaten og hans tenarar. Det vi observerer hjå fleire sømsøker vår hjelp, kan illustrerast med Skrik av Munch. Angsten kjem ut av heile dei. Vi sit med dei i timesvis. Du kan ikkje skrive sann journalistikk i dag utan å ta opp den nye angsten for velferdsstaten." (Leder; Norge i Dag; 24.08.18)

"HVER dag fjernes 5 barn fra norske hjem/barnehage/skole i akuttvedtak etter barneverlovens § 4-6 2. ledd. 16 000 barn lever i fosterhjem - mange vil hjem fra et system som har rundt 8 x risiko for overgrep mot barnet i forhold til det biologiske hjem! Rapporter viser mer enn årlig 150 barn/voksne som enten dør eller tar selvmord i Norge når de er berørt av barnevernet. Siste 10 årene har man ikke villet lage statistikk på temaet! De fleste tror at grov vold/rus/overgrep er hovedtemaet bekymringsmeldinger omtaler - men foreldreferdigheter utgjør 17%, fysisk mishandling 5%, foreldres rus 11% og seksuelle overgrep 2%. (2016 tall) Dette er meldinger og ikke dokumenterte fakta. Husk også på at voldsbegrepet ikke er definert, men går da fra f.eks. holde hardt i en arm til grov vold. Poenget er at største delen av bekymringene fører til at barn/familier i dag traumatiseres alvorlig uten grunn pga et system som ikke tar hensyn til rettssikkerheten til hverken barn eller foreldre. Disse skadde familiene havner inn i en lite hyggelig statistikk og ingen stilles til personlig ansvar for disse overgrepene - man knuser ikke hele eggeboksen for å få tak i ett råttent egg. De som må ha hjelp skal hjelpes - men systemet omtalt her er ikke et hjelpesystem, men et familieknuse system!" (Lars Arne Høgetveit; kommentar-avisa.no; 26.01.19)

"Den sociale stat ville kun det gode." "Men i godhedens navn slog den familierne i stykker og rev børnene fra forældrene og drev begge parter på flugt ud af landet, hvis de ville forblive sammen... Det skulle være så godt, men så blev det faktisk skidt. Tilstanden var kendt ikke blot i Sverige, men også i Danmark - omend ikke så grel. Og det blev måske skidt, fordi det netop skulle være så godt. Der synes at have været en ukendt faktor i regnestykket, som har spoleret resultatet. Hvad har man glemt? Hvad tog man ikke i betragtning? Det skulle være så godt - men er det så nemt at være god? Er menneskelivet en sådan maskine, hvor man kan putte de rigtige ideer ind foroven og få retfærdighed og godhed ud fornedet? Eller har man overset noget afgørende - en dialektik, der gør det bedste til det værste, en tilværelsens ironi, der spotter alle fromme, fingernemme teorier ved at forvandle dem til en grum og ond virkelighed. Er det ondskaben, der har været den oversete faktor i stykket? Er det endda sådan, at det var godheden, der blev ond, fordi den slet ikke havde næret nogen tvivl om sin egen godhed?" Spørger Søren Krarup (Det moderne Sammenbrud; 1984, 2.udg.s.199).

"Barnevernet har rikelig mulighet til å misbruke makt. Lovens vilkår er at barnet blir vesentlig skadelidende, jfr. Barnevernloven § 4-6. Men hva er "vesentlig skadelidende"? Dette er et altfor skjønsmessig vilkår til en så dramatisk hjemmel for å bruke makt. Prikken over i-en i denne sammenheng er at taushetsplikten er opphevet når barnevernet krever informasjon. Om noen ikke tror meg, er det bare å lese barnevernloven § 6-4. Legg særlig merke til tredje ledd. Jeg har møtt leger som er rystet i sitt innerste over barnevernets informasjons-hunger." (Adv. (H) Johan Haga; Dagen 26.06.18)

Apropos 'taushetsplikt', 'personvern', 'respekt for privatliv' og lignende floskler: "Offentlige myndigheter, arbeidsgivere, utdannings- og helseinstitusjoner, prester og forstandere i tros- og livssynssamfunn skal på forespørsel fra Forsvaret og uten hinder av lovpålagt taushetsplikt gi opplysninger

"Regjeringen fremmet 12. november 2018 et forslag til ny lov om etterretning." "Som sjef for Etterretningstjenesten ønsker jeg den nye lovforslaget velkommen", skriver gen.lt. Morten Haga Lunde, Aftp.05.02.19; "Lovforslaget innebærer en modernisering i tråd med rettsstatsutviklingen, særlig på menneskerettighets- og personvernområdet." Intet tyder på at det siste var en sarkasme fra etterretningssjefen (og se gjerne D.J.H.; Og hva er konspirasjonen denne gang (s.15) samt Ein gong var vi eit samfunn (s.3-5); kommentar-avisa.no.) Ha meg unnskyldt at Morten Haga Lunde stadig gir assosiasjon til den Tyske Demokratiske Republik; mens Posten samme dag (05.02) meldes forsere slusing av all brevpost gjennom Lørenskog; konvolutt uten avsender blir vel etter hvert å åpne om håndskriftanalyse er utilstrekkelig. Forsvarets felles postmottak på Lillehammer er sikkert under kontroll; (skal tro, forresten, på hvor lang avstand bankkortet kan detekteres? Jeg har ikke svaret).

Dagen før; Aftp. 4. februar; Anette Vik Jøsendal: "Helseminister Høie uttaler at "Dette er ikke en genbank over Norges befolkning, det er en blodflekk på et papir". Med dette vil han kanskje påpeke at prøvene lagres som blod og ikke som DNA?"

"Alle nyfødte siden 1970-tallet har innen to døgn fått tatt en blodprøve i hælen som sjekkes for én av 25 sjeldne, men alvorlige, medfødte lidelser. Uoppdaget kan sykdommene gi alvorlig skade på vitale organer som lever, nyre, lunger og hjerne. Inntil nå er blodprøvene slettet etter seks år. Det er det nå slutt på."

'Kina er i ferd med å bli et digitalt diktatur.' Jåsså; - ... jåsså.

6. februar meldes at skattedirektør Hans Christian Holte (ingen venn av kontant betaling, 500- og 1000-lapper (Aftp.24.01.17)) m.fl. (fremdeles) maser om biometrisk gjenkjenning, ansiktsgjenkjenning; la oss f.eks. anta de vil nytte førerkortregistret og 'intet ansikt, intet førerkort'. Siden kommer ansiktsgjenkjenningsskamera (jfr. norske Le Monde's førsteside februar 2019) bl.a. kombinert med Hans Fredrik Grøvan et al.s bevegelseskontroll - satelittbasert totalovervåking av kjøretøy (-Hvorfor står bilen der? Hvilke andre? Det er kaldt på hytta (AMS/Elhub); varmen er dempet i heimen. Han skal vel ikke hjem med det første...) Se ellers D.J.H.; Ondskap eller dumskap? (s.13-6)); kommentar-avisa.no.

9. februar skriver Aftenposten-kommentator Joacim Lund om "Lovforslaget" som Forsvarsministeren forsikrer ikke går "på bekostning av våre demokratiske verdier": "Som pressemann blir jeg bekymret. Skal det også i fremtiden være slik at kilder kan kommunisere med meg i fortrolighet? Skal en advokat med troverdighet kunne fortelle sin klient at kommunikasjonen deres blir mellom dem? Skal en pasient kunne kommunisere uhindret med legen sin? Tør jeg chatte med bankforbindelsen min?"

Det forsvarsministeren må huske på når han snakker om "våre demokratiske verdier", er at personvern og retten til privatliv er grunnleggende forutsetninger for demokratiet. At borgerne kontrollerer myndighetene, ikke omvendt, er en annen. Pressefrihet og kildevern en tredje. Tillit mellom stat og folk. Listen er lang."

'Vi har sånn tillit her i landet ...'

"I Sverige er ... innstillingen at fordi staten praktiserer offentlighetsprinsippet, finnes det ingenting å holde øye med. Regjeringen kan handle nesten fullstendig trygt, i likhet med de menn i G.K. Chestertons The Man Who Was Thursday, som på en balkong med utsikt over Leicester Square la planer om å ødelegge verden, alt mens de vinket til de forbipasserende."

"Befolkningen dysses inn i en behagelig tilfredshet ved tanken på at deres institusjoner i seg selv utgjør en skanse mot offentlig misbruk, og ledes der-ved til å la all mistenksomhet fare. Viseombudsmannen Bertil Wennergren innrøm-

mer at slik er det: "Jeg tror De vil oppdage at svenskene foretrekker å "la mistenksomheten fare", da det skaper et meget bedre samarbeide og derved får samfunnet til å funksjonere bedre. Det angel-saksiske system hvor alle er på vakt, gjør motstanden større, og samfunnet funksjonerer ikke så godt." (Roland Huntford; Formynderstaten s.86-7)

Datatilsynet har i høringsuttalelse bedt regjeringen legge bort E-lovforslaget. Hertil kan Joacim Lund (13.02) sitere statsråd Bakke-Jensen (Dagsrevyen 11.02), at "Nei. Det er uaktuelt å legge den bort. Jeg mener også at Datatilsynet bør respektere at vi lever i et demokrati, og at det er på denne måten vi utvikler lovgivningen vår."

Førstens i gang med ministre, stats-tjenere og 'demokrati'; Statsministeren "i Brussel i fjor: "Det er et problem med folkeavstemninger for å løse spørsmål om EU-medlemskap, fordi velgerne tar stilling på et følelsesmessig nivå i stedet for å gjøre seg opp en mening bygd på økonomiske fordeler og ulemper", sa" leder av lommebokpartiet. (Intervju med Politico, gjengitt i abc-nyheter 06.06.18, gjengitt av Eva Nordlund, Nat.22.02.19)

Mer Aftp. (12.02), Lund og Haga Lunde: "I sin tale i Oslo Militære Samfund i går kveld pekte etterretningssjef Morten Haga Lunde på at vestlige sanksjoner fører til at Russland henvender seg til Kina for å få hjelp til å bygge ut digital infrastruktur i nordområdene, at det militære samarbeidet mellom Russland og Kina trappes opp, og at vi i fremtiden må forvente et tydeligere kinesisk nærvær i Norges nærområder." Interessant perspektiv for 'norsk'-støttet NATO-adferd, Krim-doktrinen og 'norsk' forsvars- og nordområdepolitikk; Norges 'barnevern' sett fra satellittperspektiv.

Bjørgulv Braanen (Kl.k.19.02.19): "... Haga Lunde, presenterte i forrige uke de sikkerhetspolitiske truslene mot Norge ... E-sjefens eksempler på truende militær aktivitet var blant annet ..." "Nesten alle Lundes eksempler på russisk militær aktivitet stammer fra Trident Juncture-øvelsen i oktober og november i fjor... Hvis den økte russiske aktiviteten er et direkte og konkret svar på Natos økte tilstedeværelse, så minner påstanden om økt trussel mot Norge fra Russland mistenkelig om sirkelargumentasjon. Man begrunner behovet for økt Nato-tilstedeværelse med økt russisk militær aktivitet som skyldes nettopp den samme tilstedeværelsen."

Men førstens også inne på Skattefuten og deromkring; "He who pays for the Piper, calls the tune."

Christian Anton Smedshaug (Europa etter EU s.188) skriver at den norske modellen "tåler ikke alt, og dens forutsetninger må skjøttes", forutsetninger hvis "overodnede strukturelle trekk" er nasjonalstat, familiejordbruk og luthersk protestantisme.

Smedshaug siterer (s.180) den svenske historiker og statsviter Lars Trägård: "Friheten den nordiske borgeren har, som er drevet fram av bevisst kvinne- og familiepolitikk og den frigjorte kvinnen, spiller en nøkkelrolle i den nordiske suksessen. Kvinnen er fri fordi staten har tatt på seg familiens oppgaver. Barna blir mer selvstendige og de gamle er ikke avhengige av familien." (Eller som Roland Huntford beskriver Trägårds hjemland: "Utdannelsesteoretikerne vil ha begge foreldrene ut av hjemmet, slik at også barna blir tvunget ut. Familiebåndene skal svekkes, og barna skal oppdras i spebarnstuer og daginstitusjoner. Tvungne førskoler vil komme i midten av 1970-årene." (Formynderstaten s.188) Og hertil kan nevnes med Jan Brøgger i forord til Ulf Hammerns "Annerledesbygda" Bjugn, at "Bak vår tids moralske panikker kan man ane en tilsvarende krise <, krisen ved "voldsomme sosiale endringer" ved renessanse- og hekseprosesstid>. Den kommer først og fremst til uttrykk i oppløste familier og samlivskriser hvor barna ofte er de skadelidende. Med disse problemene følger en profesjonalisering av barneforvaltningen og vi ser fremveksten av nye profesjoner som står i ferd med å overta mange av familiens funksjoner. Disse profesjonene har vært aktive pådrivere i mange av prosessene.") Trägårds frihetsbegrep synes be om utfordring; men her: Hva skjer når "staten

har tatt på seg <overtatt> familiens oppgaver"? Når Staten overtar de store pengene? Engang driftet man hus og familie på én inntekt og gikk forøvrig gjennomgående i reelt produktivt arbeid. Hva skjer når Staten aktivt vanskjøtter "dens <modellens> forutsetninger" bl.a. ved anti-luthersk statsfeminisme? "Mitt folks kvinner driver I ut av de hjem som var deres lyst; fra deres små barn tar I for alltid bort den pryd jeg har gitt dem." (Mika 2,9) Heimen skal skjottes, men deltidsarbeid er 'fy'.

Økt produktivitet. Tja. Hvordan ser norsk økonomi ut? Smedshaug (Kl.k.13.02.19): "Interessant nok ligger Danmark, Nederland, Norge og Sverige på de fire høyeste plassene på verdenstoppen i gjeld i forhold til inntekt. Våre nordiske velferdsstater skaper altså forgjeldede folk, oppblåste boligpriser, overfokus på eiendom og for Norges del - underinvestering i industri. Før eller siden må gjelden betales tilbake, og da med et redusert produksjonsapparat og en økonomi smurt av lettjente penger og med større forskjeller."

"Legg merke til hvorledes det går eder! I sår meget, men høster lite i hus; I eter, men blir ikke mette; I drikker, men blir ikke utørste; I klær eder, men ingen blir varm, og den som tjener for lønn, får sin lønn i en hullet pung." (Hag.1,5-6)

"Utviklingen"; utvikling i retning færre trafikdrepte ved sikrere biler. Godt. Men 'utvikling' som generelt løsen? "Det nye er at omstilling og omorganisering ser ut til å ha blitt et mål i seg selv. Et mål vi sjelden stiller spørsmål ved, fordi det er smeltet inn i vår kulturs selvoppfatning. Man tror at hvis omorganisering er nødvendig på ett område, må det også være nødvendig på alle andre områder. Og hvis litt omorganisering er bra, må enda mer være enda bedre."

"I 1977 skrev Thomas B. Lance, den gang budsjettleder i Carter-administrasjonen, en avisartikkel som fremdeles er til å få forstand av. USA kunne spare millioner av dollar, skrev Lance, hvis regjeringen holdt seg til et enkelt motto: "Ikke reparer det som ikke er ødelagt!" ("If it ain't broke, dont fix it.") "For det er problemet med regjeringen" sa han. "At de reparerer ting som ikke er ødelagt, men ikke reparerer ting som er ødelagt."

Jernbanesituasjonen i Norge minner om at budskapet er like aktuelt i dag." (Inge Eidsvåg; Kl.k. 12.02.19)

Den øko-nomi-sk rasjonelle grense går et steds mellom 'hver bonde sin plogsmie' og verdensplogfabrikken, men grensen skal hele tiden passeres; dobbelt så mye medisin gjør dobbelt så frisk, foregir man, og avviker lensmannsinstituttet - sentraliserer Politiet og kaller det noe annet. "De juger. Og de vet hva de gjør." Skrev politiansatt anonym kronikør (Kl.k.09.02.19); det gjaldt mér enn politi-'reform'.

Og "de" har dessverre penger til den ideologisk motiverte irrasjonalitet; Hans Magnus Enzensberger observerte alt i 1984 at "allerede nå lever de på intravenøse drypp fra oljevirkosomheten, om de vet det eller ikke... en murrende idyll"; "Ethvert menneskelig samfunn, enhver kultur, utvikler sin egen metode for å gjøre kål på den rikdommen det disponerer over. Det må ikke alltid være kaviar." (Akk, Europa! s.224.179)

Vi hadde et tidsvindu med rik mulighet til 'å beskikke vårt hus', et tidsvindu med stor inntekt pr hode, inntekt som dessverre tiltagende endte i hendene på noe verre enn fulle sjøfolk; Når vesalmann fær velde, det finst ikkje atterhelde.

"Government is not reason. Government is not eloquence. It is force. And, like fire, it is a dangerous servant and a fearful master", siterer Kevin Swanson George Washington (Freedom p.175; p.184:) "If we have learned anything from the last one-hundred year experiment with socialism, it is this: what the government funds, the government controls. Every freedom minded man needs to understand this."

Swanson (p.175) siterer Benjamin Franklin som skrev "It would be thought a hard

government that should tax its people one tenth of their time, to be employed in its service." Men "Noe av problemet i dag er at staten legger beslag på mesteparten av borgernes inntekter. Tar vi hensyn til indirekte skatter og særavgifter, ligger skatteprosenten for det store flertall på omkring 70 prosent. Staten på sin side deler ut penger i øst og vest til formål alle borgerne slett ikke er enige i." (Adv. (H) Johan Haga; Dagen 20.02.18) Og vi kunne forsåvidt vært tilbake til multi-titallsmilliard-komplekset 'Barnevernet'; men bi litt.

Er tid for "å gå i hi og håpe på godvær når ein kjem ut att"?

"The ultimate measure of a man is not where he stands in moments of comfort and convenience, but where he stands in times of challenge and controversy", gjen-gir Hallgrim Berg Martin Luther King Jr. i innledning til siste kapittel av Demokrati eller islamisme; Berg siterer Oriana Fallaci: "Akk, ja. I det brennende Europa har den gamle sykdommen på ny slått ut i full blomst, sykdommen som i forrige århundre gjorde fascister selv av de italienerne som ikke var fascister, som gjorde nazister av de tyskerne som ikke var nazister, og som gjorde bolsjeviker av de russerne som ikke var bolsjeviker. Og som gjør til landssvikere de som aller helst ikke vil være det: frykten. Den er en dødelig sykdom, frykten. Den er en sykdom som gjør at folk snur kappen etter vinden, som gir næring til opportunismen, konformismen, karrierismen og, selvsagt, feigheten. Denne sykdommen har flere ofre enn kreften. Frykten er en sykdom som i motsetning til kreften er smittsom og som rammer alle som kommer i dens vei. Gode og onde, dumme og intelligente, bedragere og rettskafne. Jeg har sett forferdelige ting skje som følge av fryktenJeg har sett venner og innbilte venner mer eller mindre varsomt innta samme standpunkt som meg for deretter av frykt å gjøre retrett og sensurere seg selv."

"If you love wealth more than liberty, the tranquility of servitude better than the animating contest of freedom, depart from us in peace. We ask not your counsel nor your arms. May your chains rest lightly upon you, and may posterity forget that you ever were our countrymen!" (Samuel Adams (Kevin Swanson; Freedom p.2)) Og en annen Adams fra samme tid, "John Adams, som i 1765 skreiv: "Lat oss prise kunnskapens våpen ... Lat oss våge å lesa, tenkje, tala og skrive ... Lat kvar ei sluse opnast så kunnskapen kan fløyne ..."" (Berg s.306) (Og hvis du trodde deg innrømmet ytringsfrihet, så husk med Odd Gunnar Skagestad at "Anslagene mot ytringsfriheten har kommet i en rekke til dels ulike forkledninger, som vi her har identifisert ved stikkordene offisiell norsk politikk, lojalitetsprinsippet, innordningskravet, ytringskultur, infrastrukturkravet og ytringsansvar." (Grunnlovens § 100 - den besværlige ytringsfriheten; i J.K. Baltzersen (red.); Grunnlov og frihet; s.195)) Tilbake til 'Fem-om-dagen-systemet':

"Etter tre år er du ferdig. Da er du 22 år. Du har kanskje ennå ikke flyttet hjemmefra, du har neppe barn, kanskje har du aldri vært i et parforhold. Du har lært lite om rusproblematikk. Du kan ikke mye om barneoppdragelse i andre kulturer. Psykiatri-, volds- eller overgrepssproblematikk har du ikke mye kjennskap til. Juss kan du bare litt om, og du har heller ikke rukket å gå i dybden på forholdet mellom makt og ansvar. Staten stiller ingen krav om autorisasjon før du får deg jobb, så bare vær så god: Gå ut og finn ut hvilke foreldre som er egnet til å ta seg av barna sine og hvilke som ikke er det!" "Det du gjør kan bety himmel eller helvete, og det skal prege barnet resten av livet. For noen er omsorgsovertagelse en skrikende nødvendighet. For andre er det en uopprettelig tragedie." (Anki Gerhardsen; Aftp.01.12.16)

Tidligere leder av Stortingets helse- og sosialkomite, John Alvheim, formulerte engang ti bud for den som kommer i 'Barnevernet's søkelys: 1. Hold kjeft, alt du sier kommer til å brukes mot deg. 2. Ta straks kontakt med en advokat. 3. Skaff deg en psykolog selv om du er frisk - du kan få behov for det...

"I dag er rettssikkerheita i barnevernssaker som eit morkent sikkerheitsnett som sjølv ikkje den mest vågale akrobat ville nytte seg av", skriv Are L. Svendsen, Tore Nyseter og Kari Killén i Barnevernet treng eit politisk akkuttvedtak (Syn og Segn 1/-18; s.25ff.).

"Det er barnevernet som innhentar bevisa, som sorterer bevisa, som skriv ned bevisa, som tolkar bevisa, som presenterer bevisa og i mange tilfelle skaper bevisa gjennom eige arbeid eller med å engasjere andre." "Ikkje berre oppstår problemet med at det er bukken som passar havresekken, men bukken sel av havren til private aktørar."

"Etter tap i fylkesnemnda blir barna etter lova straks plasserte utanfor heimen i påvente av at saka kjem i tingretten. Før ei behandling i tingretten har barna gjerne budd utanfor heimen i minst 6-8 månader. I løpet av den tida har dei hatt samvær med foreldra annankvar eller tredjekvar månad, i to til fire timar, gjerne med tilsyn av barnevernet, som skriv rapportar."

"Dersom foreldra skulle vinne saka i tingretten, kan barnevernstenesta anke saka til lagmannsretten. Barna blir verande utanfor heimen fram til saka er rettskraftig, altså ferdigbehandla i rettssystemet." Og dersom anke til Høyesterett er avvist, har vi eksempel fra Haugalandet at 'Barnevernet' overprøver Høyesterett.

"Når saka kjem til behandling i lagmannsretten, har barna alt budd minst eitt år utanfor heimen. Sjølv om omsorga kanskje blir vurdert til å vere god nok hos foreldra, kan avgjerda bli at barna likevel ikkje kjem heim, fordi barna ikkje vil ha godt av eit brot med nytt miljø med fosterforeldre, ny skule eller barnehage, ny venner, nye aktivitetar osv."

"Systemet og prosessen fungerer som eit tog utan bremsar og utan ein ansvarleg person i førarvogna... Og det er som aktive passasjerar på toget at vi ønskjer å vere ei stemme for vernet av familien som den grunnleggjande byggjesteinen i samfunnet."

"Integrering av kunnskapar om mellommenneskelege relasjonar føreset ein personleg utviklingsprosess hos utøvarane, der det står sentralt å bli medviten om kva eigne haldningar og livserfaringar betyr for forståing og fagleg funksjon. Dette er inga teoretisk øving.

Dette er arbeid som det blir forventa at nyutdanna menneske, gjerne med avgrensa treårig utdanning og lite livserfaring skal makte. Det representerer store kjenslemessige og haldningsmessige utfordringar. Yrkesgruppa består stort sett av unge kvinner i stillingar med stor gjennomtrekk. Berre i næringa "institusjonar innanfor barne- og ungdomsvern" er den årlege gjennomtrekksraten høgare enn i det kommunale barnevernet. Høgast er gjennomtrekksraten i verksemdar i det kommunale barnevernet med mellom 15 og 20 tilsette. Der er han på heile 40,5 prosent."

"Ein organisasjon utan tilstrekkeleg kvalitetssikring og som tilsynelatande ikkje har dei naudsynte eigenskapane for læring og fornying, er ein organisasjon med ein ukultur som må endrast."

Et kort sitat fra en 13-åring som vil hjem, og som vinteren 2011 skriver brev til myndighetene: "Nå er jeg så redd fordi at jeg mister alt det fine og det gode jeg har. Orker ikke å gå rundt å være redd hele tiden, nå vil jeg ikke mer! Uten at noen spør MEG, så mange ganger har JEG fortalt og så hører de ikke på meg! Jeg har fått nok!"

Vi blar vidare i Syn og Segn, til s.47ff; psykologspesialist Einar C. Sålvesen: "Altfor ofte ser vi at biologiske foreldre utan særlege økonomiske ressursar er sjanselaus overfor eit stort og mektig offentleg apparat. Kor mange saker det faktisk dreier seg om, er det ingen som veit - men i og med at vi no er fleire hundre fagfolk som beskriv dei same feila og manglane i enkeltsaker, må det dreie seg om eit betydeleg tal."

"Sakkunnige fortel at dersom dei går imot barnevernet sine vurderingar i fleire

saker, blir dei heller ikkje kontakta for vidare oppdrag. Dette er godt betalte oppdrag, og mange sakkunnige har slike saker som einaste levebrød." 19

Psykolog Sverre Asmervik (Aftp.23.12.16): "Historien er denne: 28. juli trykket Aftenposten en kronikk, der jeg med bakgrunn i den internasjonale fordømmelsen av norsk barnevern, spurte: Hvordan kan det gå så galt?

Senere satt jeg som fagkyndig meddommer i en tingrett. Foreldre var blitt fratatt sin baby. En enstemmig fylkesnemnd vedtok at det var feil, og de fleste barnevern ville ha gitt seg og heller brukt tid på andre oppgaver. Men man anket. Hadde det gått prestisje i saken? I tingretten satt altså jeg, atter en gang vant familien, og barnevernet fikk nok en sjanse til å la familien få sin rett, men nei. Saken skulle vinnes! Hvordan? Ved å hente frem min kronikk og sende den til Eidsivating lagmannsrett med påskriften: mannen er mot barnevernet og dermed inhabil!"

"Påstanden er latterlig. Hvordan kan man ha vært delaktig i langt over hundre omsorgsovertagelser og samtidig være "generelt" mot barnevernet? Dommen ble likevel at jeg "skulle ha veket sete".

Lagmannsretten fant at kronikken påførte forfatteren inhabilitet. Hva i teksten min var inhabiliserende? Oppsummert dette: ... f) "En god del fagfolk (...) synes barnevernsloven beskytter foreldrene mer enn barna."

Som et eksempel på det siste siterte jeg fra en professors kronikk i Morgenbladet: "Det er bedre at ti uskyldige foreldre utsettes for omsorgsovertak, enn at ett lite barn må vokse opp med vold, rus eller overgrep." Uttalelsen er hårreisende: Man bør altså ta (minst) ti uskyldige barn for å fange opp det ene trengende. Lagmannsretten, som flittig siterer min tekst, synes muligens at uttalelsen er grei, for den kommenteres ikke.

Kan man inhabilisere seg ved å sitere en uakseptabel professor-uttalelse? Ville det ikke være mer kritikkverdig ikke å nevne den? Og hva er galt med punktene a til f? De er ukontroversielle - og jeg gjør det jo klart at de ikke er generelle, men at de tidvis kan forekomme."

"Jeg har vært psykolog i 45 år, og kronikken er min eneste offentlige ytring mot barnevernet. En kritisk ytring på 45 år, og du er inhabil!"

"Nei, det snakkes ikke for en syk mor. Mitt yrkesliv er på hell, ingen katastrofe at dommen betyr yrkesforbud. De prinsipielle sidene er verre. Advokater advarer sakkyndige: Si for all del ikke noe negativt om barnevernet, du så hvordan det gikk med psykolog Asmervik? Vil vi ha det slik? At folk med mange år foran seg i yrkeslivet ikke tør melde om kritikkverdige forhold?"

"Jeg titter inn i entreen hos kvinnen som mistet alle barna sine til barnevernet, rett før 17.mai ifjor. Skoene til barna ligger der fremdeles, merket med navnene. "Hun orker kanskje ikke å rydde dem vekk", tenker jeg. Jeg tenker i mitt stille sinn på hvor mye for små de skoene kommer til å være, når - og hvis - barna kommer tilbake.

Barn etter barn har stått alene i retten, gang på gang, og bedt om å få komme hjem. Hjem til deres siste rest av familie. Helt siden de ble fjernet, har de mast og grått. De har tilbudt barnevernet penger. De har tegnet ansikter dekket med tårer. Barnevernet presiserer at barna "gråter, men de gråter mest under samværene."

Og moren elsker barna. Alle er enige om det, både barnevern og dommere. Men ååhh, hun gir jo ikke barna "emosjonell omsorg". En fin, faglig frase, som dommerne tar til seg uten å mukke. Kjærlighet og emosjonell omsorg kan tydeligvis eksistere uavhengig av hverandre - og sistnevnte teller mest. Er det fordi det høres så fint ut - så faglig og objektivt?"

"Kjærligheten betyr ingenting. Faglige konstruksjoner rettferdiggjør grove overtramp, av byråkrater som tror de bare gjør jobben sin. Er det ubehagelig å ta barn fra foreldrene sine? Sikkert. Ihvertfall i begynnelsen.

"Jeg forstår at du savner barna dine", kvittrer barnevernsarbeideren, som har ansvaret for barna nå som de skal permanent i fosterhjem. "...Men barna har det veldig bra. To av dem får bo sammen i et stort og fint hus. De gjør det bra på

skolen. De nye fosterforeldrene jobber ikke, så de kan ta seg av barna hele tiden.""

20

"Professor Tove Stang-Dahl har forsket på barnevernets forhistorie. Hun konkluderer: "I en uavbrutt linje fra slutten av 1800-tallet frem til i dag - hvor det uttalte målet er "å svekke familiens makt og frihet" - har premisset for barnevernet hele tiden vært å utøve sosial kontroll mot de gruppene som til enhver tid anses som en trussel mot den sosiale orden." Flyktningene som kommer hit, kommer i risikozonen." De er ikke alene.

"For ofrene virker det som Barnevernet, med sin uinnskrenkede makt til å ødelegge livene for enkeltmennesker, har en subtil glede av å gjøre nettopp det. Jeg tror desverre det er menneskelig."

"Dessverre går det feil vei. Før het det i loven at barn bør bo hos sine biologiske foreldre. I 2012 ble denne hovedregelen endret, til at de skal vokse opp hos den som kan tilby best forhold. Barna skal bli "gode og produktive borgere, til det beste for nasjonen", heter det. Setningen minner om nazistisk perfeksjonisme - og kan rettferdiggjøre det meste. Vi må spørre oss hvilke verdier som er viktige: Mors og fars kjærlighet, eller at barna er statens eiendom og kommende produktive borgere."

"Hvem er jeg opp mot barnevernet? De har utviklet gode beskyttelsesmekanismer. I et system der grusomme avgjørelser er en del av jobben, vil ingen appell til menneskelighet og fornuft nå fram."

"Smerten som påføres barn og foreldre, blir aldri satt ordentlig ord på, og debatter blir til stadighet vridd til å rettferdiggjøre barnevernet. Men selv om barnevernet har greid å redde noen barn som virkelig trenger det, må vi få en ordentlig debatt om de sakene hvor barn blir tatt som følge av fagfolks personlige synsing. Advokater har anslått disse sakene til rundt 80%." "Folk flest bør forstå at det like godt kunne vært dem som mistet sine barn, som et resultat av tilfeldigheter, og bagatellmessige anklager som alle kan kritiseres for."

"Da min bunadskledte datter fortalte meg at en jente i hennes klasse var blitt tatt bort, kavet jeg meg gjennom folkemengden for å finne moren. To barn sto på podiet og snakket om Grunnloven. "Vi er heldige", sa de. "Det er ikke mange land som har så rettferdige lover som Norge." I andre land har ihvertfall mødrene rett til det som kommer fra deres egen livmor.

Jeg har en skjebne som kvinnen som kom hit som flyktning, ville gitt alt for å ha: Jeg skal feire min jul, lykkelig over at jeg har fått beholde mine barn. Som alle foreldre, er det ikke vanskelig å tenke tilbake på småfeil som kunne tatt oss fra hverandre for alltid, hvis de kom i fokus av feil person."

(Ragna Heffermehl; Nørge i Dag; uke 47/-16)

Og vi minnes kanskje Huntford fra snart femti år siden; "Det viktige punkt er at foreldrene er redd for vilkårlig inngripen."

Når en-femåring blir tatt i arrest av familiekontrollørene og etter forhør, og uten 48 timers utsikter, bringes i varetekt i 'beredskapshjem', skjer dette gjerne ved hjelp av 'tillitsperson'; den elskelige lærerinden. Hvem lille Petronella siden i livet skal feste lit til, er et åpent spørsmål.

Jeg er ukjent med vitneplikt i rett oppadstigende linje hvis bare alder er lav nok, et forhold Petronella neppe informeres om før hun får anledning til å oppleve seg som forræder av 'flokkens' og en selvutstøtt. (I 'flokkens' andre aldersende kan bestemor bli kontaktet av Politiet uten å bli informert om (manglende) vitneplikt i rett nedadstigende.)

Senere vil korte fremstillinger (instruerte og observerte møter med mor og far) bidra til barnets oppfatning av maktesløse foreldre. På sakskompetent hold erfares ellers at Store Mor ved 'Barnevernet' kan stille i utsikt bedret økonomi og sosialstatus om barnet har noe negativt å utlevere fra heimen.

Arrestasjon i påsyn av kolleger. Ektefeller avhørt separat; den ene foreholdt

hva den annen skal ha fremkommet med i forhør; ("1. Hold kjeft, alt du sier kommer til å brukes mot deg <og din make>...") Heimen gjennomført. Påført skam... 21

Tilbake til "risikozonen"; "... jeg har til og med hørt tilfelle av at barnevernet har hevet røsten fordi barn har fått en Bibel av sine besteforeldre. Jeg vet om barnevernet i den kommunen dette gjelder." (Adv. (H) Johan Haga; Dagen 26.06.18) Jeg antar "kommunen" er øst i landet; men vest: "I bekymringsmeldinga om oppdragarvald påpeika meldaren at det var ein "veldig kristeleg familie" og at særleg bestemora hadde eit syn på at Gud straffa synd som vart delt av resten av familien. Meldaren meinte dette hemma utviklinga til borna. Ifølgje søksmålet <for EMD> var religion "eit konstant tema" i politiforhøyr med spørsmål om korvidt og korleis dei "tvinga" den religiøse trua si og overtydingane sine på borna.

I eit internt <?> i barnevernet som har vorte sendt til foreldra, vert det uttrykt uro for at borna vert oppdregne på ein måte som er rettferdiggjort i Bibelen sidan borna snakkar om tilgjeving og kor vanskeleg det er å hugse kva som står i Bibelen." Osv.; vi er i Naustdal (Dagen 11.04.17)

Melding om flytting.

"Etter å ha fått tilbake våre barn tidligere i sommer reiste hele familien på ferie til Romania <fars opprinnelige hjemland>. Her har vi besluttet å bli fastboende."

"Ved å flytte fra Naustdal forlater vi vår nærmeste familie og stedene som var årsaken til at vi flyttet til Naustdal for 10 år siden; vi forlater våre gode og nære venner og naboer; vi forlater trygge og spennende jobber med støttende og gode kolleger; vi forlater vårt hjem som vi har investert alt av tid og penger i for å skape den beste barndom for våre barn. Vi velger nå bort alt dette, hvilket er en meget høy pris for oss å betale. Vi gjør det likevel fordi det er umulig for oss å leve med Naustdal barneverntjeneste som en altomfattende og alltid tilstedeværende faktor i våre liv. Under oppholdet i Romania, har vi sett fremgang og trivsel hos våre barn. Her har de kunnet senke sine skuldre og føle seg trygge på at de ikke skal skilles fra hverandre og at de skal bo sammen med oss. Ingen kommer plutselig og henter dem og holder dem adskilt og fra sin familie på ubestemt tid.

Våre barn ble sterkt traumatisert av prosessen barneverntjenesten igangsatte før jul i 2015, og helt siden de kom tilbake til familien, har de bekymret seg for at prosessen skal gjenta seg. Vi har forsøkt å formidle dette til barneverntjenesten i Naustdal, men er ikke blitt hørt.

Vi opplever ikke at barneverntjenesten respekterer avtalen vi inngikk i fylkesnemnda. Vi opplever heller ikke at barneverntjenesten tar inn over seg de fagkyndige råd som er blitt gitt. Barneverntjenesten synes ikke å evne å forstå at akutt plasseringen var svært traumatisk, særlig for barna som ikke har de samme forutsetninger som oss voksne til å forstå hva det er som skjer rundt dem.

Vi opplever at barneverntjenesten ikke er vår for familiens behov for trygghet, ro og stabilitet, Vi opplever heller ikke at barneverntjenesten forstår våre barn og deres individuelle behov. Hele familien - voksne og barn - opplever barneverntjenestens arbeid som destruktivt, samtidig som vi ikke gis anledning til å bearbeide, reparere, stabilisere og utvikle oss. Vi opplever ikke at barneverntjenesten er lydhør overfor oss, og at barneverntjenesten i Naustdal først og fremst har fokus på dens eget behov for anerkjennelse og respekt.

Barneverntjenesten har ikke på noen måte tatt korrektiv av den kritikk fagpersoner fremsatte under nemndsmøtet. Denne manglende profesjonaliteten er ødeleggende for vår familie. Vi opplever ikke at det finnes noe i systemet som kan kontrollere, hindre og korrigere fortløpende feil og mangler ved barneverntjenestens framgangsmåter, selv ikke når denne er mer ødeleggende enn hjelpende. Samtidig ser vi at kommuneadministrasjonen, ved rådmannen, beskytter barneverntjenesten, og forsvarer alle dens handlinger til tross for at han ikke har innsyn i saken og kjenner dens detaljer. I møte med barneverntjenestens løpende arbeid føler vi oss rettsløse.

Det er svært trist at barneverntjenesten i Naustdal ikke evner å innse at dens

handlinger og beslutninger har en negativ påvirkning på våre barn, vår familie, vår storfamilie og det samfunnet vi har vært en del av. For oss som må leve med barneverntjenesten som en konstant faktor i livet, oppleves den som uprofesjonell, empatiløs, umenneskelig, og uten evne til å se verdien av familie og de viktige bånd som er mellom foreldre og barn.

Under vår ferie, med hele familien samlet, har vi opplevd barna våre som mindre anstrengte, samtidig som kontakten mellom foreldre og barn er blitt gjenopprettet. Barna har i løpet av sommeren selv ytret ønske om å ikke vende tilbake til Naustdal, og etter at vi besluttet å ikke reise tilbake, har barna uttrykt bekymring for at vi skulle ombestemme oss." Skriver foreldrene i brev til Naustdal kommune (Norge i Dag 19.08.16).

Tidligere EMD-dommer Gro Hillestad Thune igjen (Dagen 16.01.19): "Kritikken mot det norske barnevernssystemet må kjennes ubehagelig for hele det politiske Norge, ikke minst for statsminister Erna Solberg. Det er ikke hverdagskost når myndighetene i et EU land innvilger asyl til en mor som er på flukt fra ansatte på et kommunalt barnevernkontor <Polen. Silje Garmo>." "Min observasjon gjennom mange år er at norske myndigheter og politikere lider av alvorlig berøringsangst i møte med alle former for kritikk av barnevernet. Det gjelder uansett, om kritikken er aldri så saklig. Den mer usaklige kritikken er det selvsagt enkelt å tilbakevise ved å anklage dem som ytrer seg, for å bruke lite konstruktiv "utestemme" og dermed skape frykt og gjøre barnevernets jobb vanskelig. Mer saklig kritikk blir gjerne møtt med absolutt taushet. Det er i hvert fall min erfaring når jeg har fremstått som varsler om menneskerettsbrudd i barnevernet. Ingen våger å stille opp i debatt, antagelig i frykt for at jeg faktisk har rett når jeg i årevis har hevdet at barn i kontakt med norsk barnevern utsettes for misbruk av myndighetsmakt og menneskerettsbrudd som ikke erkjennes, ikke registreres, ikke unnskyldes og ikke brukes til å korrigere praksis. De ansvarlige stilles følgelig heller ikke til ansvar. De blir tvert imot omfavnet og forsvart av myndigheter og politikere under henvisning til at mange faktisk får god hjelp og at hovedproblemet er at så mange barn ikke får nødvendig hjelp av barnevernet."

Og hvorfor skulle det ikke fortsette slik?

"Hva er sannheten om norsk barnevern", spør Geir Kjell Andersland, barnerettsjurist, tidligere fylkesnemndsleder og regiondirektør i Bufetat, i kronikk, Aft. 07.02.19. "I desember 2018 fremla Helsetilsynet en rapport basert på en gjennomgang av 106 barnevernssaker fra 60 kommuner. Alle sakene hadde blitt behandlet av fylkesnemndene i løpet av 2016-2017." "Rapporten er etter min vurdering den hittil beste virkelighetsbeskrivelse av situasjonen i norsk barnevern." Mener Andersland; men hva er "rapporten"?

"Forslaget om å gå gjennom hundre saker i barnevernet fremsatte psykolog Einar C. Salvesen overfor daværende barne- og liksetillingsminister Solveig Horne (Frp) i 2015." "-Undersøkelsen fra Helsetilsynet har likevel ikke tatt for seg det vi har bedt om, sier Salvesen til Dagen." "-Vi ser så mange fagfolk som har vært borti mange saker der barn blir tatt ut av familien uten at man ser omsorgsovertakelsens pris. Det er utrolig at man ikke har fanget opp noen av disse sakene, sier han."

"-Jeg har inntrykk av at det er store metodiske problemer med hvordan de hundre tilfellene er hentet inn, sier" psykolog Ester Solberg. "-Hvorfor har man ikke tatt fatt i noen av sakene der lagmannsretten har tilbakeført barn, og der både retten og sakkyndige formidler at det har gått helt galt i tidligere instanser, spør Solberg." (Dagen 19.01.19)

Tilbake til "risikozonen":

"Religionsloven skal sikre at alle trossamfunn bøyer seg for verdigrunnlaget som diskrimineringsloven og straffelovens hatbestemmelser representerer... Litt stygt sagt er vi nå tilbake til romeriket hvor alle hadde plikt til å dyrke statens guder... I dag heter statens guder likestilling, seksuell fri-

gjøring og multikultur. Nåde den som ikke dyrker disse gudene. Den kan komme i erstatningsansvar på ren mistanke, og i verste fall dømmes til tre års fengsel." (Adv.(H) Johan Haga; Dagen 20.02.18) "Av høringsnotatet og lovforslaget går det frem at staten nå har byttet verdigrunnlag. Helt fra Olav den helliges tid har den kristne tro vært statens verdigrunnlag. Nå er dette verdigrunnlag byttet ut. Lovforslagets § 6 har følgende ordlyd: "Tros- eller livssynssamfunn som begår alvorlige lovbrudd, kan nektes tilskudd etter § 4. I vurderingen skal det legges særlig vekt på brudd på lovbestemmelser som skal beskytte barns interesser, brudd på diskrimineringslovgivning og brudd på lovebestemmelser som skal hindre oppfordring til hat eller vold." "Her innføres diskrimineringsloven og straffelovens hatbestemmelser som overordnet norm. Denne lovgivningen skal det legges særlig vekt på når det gjelder tilskudd til tros- og livssynssamfunn. Diskrimineringsloven er i høy grad problematisk for mange trossamfunn. Kravene i denne loven krenker kristne, jødiske og muslimske verdier. Dette gjelder særlig forholdet mellom kjønnene og kravene om respekt for nær sagt enhver seksuell orientering."

"Religionsfrihet innebærer nettopp at den enkelte har full frihet til å bygge sitt liv på andre verdigrunnlag enn det staten til enhver tid oppfatter som fellesverdier." Der er naturligvis full religionsfrihet i Kina; men i følge et regjeringsdokument fremlagt 04.04.18 er ""aktiv veiledning" ... nødvendig, slik at religioner kan "tilpasse seg et sosialistisk samfunn"." (Dagen 14.04.18) "Religiøs undervisning av barn er forbudt. Kirker blir pålagt å plassere skilt ved inngangen om at ingen under 18 år har adgang, opplyser" Åpne Dører (Dagen 16.01.19).

"En 15-årsgrense for offentlig tilskudd til trossamfunn kan peke fram mot en religionspolitikk der barns tro blir et ikke-anliggende." (Marianne Uri Øverland og Trygve W. Jordheim; Dagen 12.01.18) "Kirkerådet argumenterer godt når de i sin høringsuttalelse påpeker at 15-årsgrensen "ikke tilstrekkelig anerkjenner barns tro og livssyn. I stedet kan det skape et inntrykk av at tro er et forbehold for voksne, noe Kirkerådet mener er uheldig."" "Dette handler ... ikke først og fremst om penger, men om hvordan vi som samfunn ser på barns tro og tilknytning til trossamfunn. Det berører også hvorvidt samfunnet anerkjenner barn som troende subjekter." "Vi er bekymret for at en lovparagraf som bokstavelig talt sier at barns religiøsitet ikke teller, på sikt vil bli definerende for politikken på feltet."

"Gjennom en 15-årsgrense for tilskudd risikerer de folkevalgte å signalisere at barn ikke er fullverdige medlemmer i sitt trossamfunn. Et slikt punkt kan også tolkes i retning av at barn og unge må beskyttes mot religion. Også Menighetsfakultetet peker på denne risikoen: "Selv om alderskravet i loven vil ha en økonomisk begrunnelse, mener vi at det på en uheldig måte kan underbygge en innstilling i samfunnet generelt om at religiøs tilhørighet og påvirkning overfor barn er mindre legitim enn ikke-religiøs påvirkning i livssynsspørsmål.""

"Det var altså for mye å håpe at biskop Bernt Eidsvig ville støtte biskop Berislav Grgic i hans skarpe kritikk av forslag til "Handlingsplan 2017-2021 for kjønns- og seksualitetsmangfold i Tromsø"." (Kirkehistorieprof. Bernt T. Oftestad; Kl.k.03.02.18) "Det kan virke som Eidsvig ikke er seg bevisst ideologien i planen og med hvilken totalitær kraft den nå gjøres gjeldende i den vestlige verden - også i vårt land. For kort tid siden ble Gjennestad videregående skole i Vestfold utsatt for voldsom kritikk i Stortinget på grunn av sitt kristne "Verdidokument". Det tilfredsstilte ikke kravet om seksualitetsmangfold. Statsråden innsnevret rommet for skolens ideologiske profilering helt i strid med dens tradisjon og selvforståelse."

"Om <Tromsø-> visjonen skal gjennomføres, slik at alle i vårt samfunn positivt identifiserer seg med den, må ideologien bli en del av den "barnelærdom" som skal forme og formidles fra barnehagen og fremover."

"Etter 1700-tallets revolusjoner har kristne og fremfor alt Den katolske kirke blitt konfrontert med tre politiske ideologier: liberalismen, kommunismen og nazismen <men ha dog i minne at Vatikanet hjalp frem Mussolini & Hitler; ref. Av-

ro Manhattan>. De har det fellestrekk at de stiller staten over den naturlige familien og ikke respekterer dens rett og frihet. Den blir erstattet av individet, rasen eller arbeiderklassen. Mot de moderne ideologier som i sin grunn er totalitære, har kristne kjempet for foreldreretten, det vil si retten til å oppdra barna i kristen religion og moral i samsvar med dåpen og dåpsløftet, og mot at statsmakten tar denne retten fra dem og erstatter kristen oppdragelse med en som er ideologisk og politisk korrekt.

I 1942 utkjempet Den norske kirke en slik forsvarsskamp mot et totalitært nazi-regime. Biskop Grgic har vist til antikristne, ateistiske og totalitære regimer. Det er helt på sin plass. Kristne foreldre bør være klar over at deres barn nå skal oppdras etter ideologien i organisasjoner som "FRI" og "Skeiv ungdom". Alt i barnehagen skal smårollingene bli innpodet at det gis "forskjellige familieformer." Det er underforstått at alt er like bra."

"Et forsøksprosjekt er i gang innen tre norske kommuner: Tjøme, Alta og Røyken. Fra 2017, og i tre år framover, skal Nøtterøy/Tjøme barnevern få 20-22 millioner kroner hvert år i prøveperioden. Se nettsiden til NRK-Vestfold. Barnevernet skal nå få fast kontortid en gang i uken på skolene der barn og unge er, for å være synlige og tilgjengelige.

Kommunenes barnevern skal kunne gå inn i skolens fullmaktsområde. Her er det grunnleggende kristne skaperordninger som angripes: Foreldrene har foreldreansvaret, skolen skal hjelpe foreldrene som alle samfunnsordninger skal ha sitt ansvar fra. Det er familien som bestemmer!

Hvis dette prosjektet går fra forsøksstadiet, er det nærliggende å tro at dette blir gjeldende regler i alle kommuner etter 2019. Da kan barnevernet overta familiens ansvar, lærernes avgjørelser, ja, hele skolens myndighet, som er delegert av familien.

Som folkeskoleelev i 1940-45 opplevet jeg foreldrenes motstandskamp, da nazistaten ville bruke kultur og skole i den ideologiske indoktrinering. Foreldrene sa seg bundet av familie- og foreldreansvaret. Det hadde stor virkning."

"Nå har foreldrene på nytt fått en konkret motstander: Barnevernet som vil styre skolen. Nå har lærerne fått en motstander: Barnevernet som vil overstyre lærervedtak." (Jan Pedersen; Norge i Dag 07.12.18)

Lov etter lov etter ...; stadig med likestilling i basis; Kjell Skarteveit (Dagen 27.11.17): "Vårt samfunn gjennomgår radikale endringer, men sjelden eller aldri diskuteres grunnlaget for det som skjer, at vi i prinsippet har fått en ny religion; troen på alle tings likhet.

I juni i år fikk vi en ny likestillings- og diskrimineringslov." "Det interessante er at KrF var et av de partiene som i sommer gikk inn for at tenkningen om alle tings likhet også skulle inkludere familien." (Se evt. videre Skartveit, Dagen 11.02.19, om KrF og likhet, herunder 'Marrakesh',) "... ved å inkludere familien må foreldre oppdra sine barn i lovens ånd hva angår seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk og religion, eller som Redd Barna skriver i sin rapport Rettene til LHBT-barn i Norge: "sterke normer for kjønns og seksualitet er eit grunnleggjande problem for oppfylling av barn sine menneskerettar. Når barn bryt med slike normer møter dei reaksjonar som gjer at dei vert dårlegare stilt enn andre."

Det er denne ånd som vil prege all håndheving av lover knyttet <til> seksualitet og religion. Det er en avvisning av sannhet som fenomen, og i slik kontekst blir kristendommen den store taperen. Kristendommen forkynner sannhet og klare normer for seksualitet og samliv, alt sammen uholdbart for politiske partier som hevder alle tings likhet. Det er revolusjonerende endringer vi er vitne til, skal vi begynne å diskutere hva som skjer?"

Kriminalisering av sannheten. Tiltagende demonisering. Mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet" (Rom.1,18); "There is no neutrality in the war of worldviews, and the first battleground forms over the definition of terms. Big Brother's "Newspeak" will rush in to define "freedom" as slavery, and "peace" as war. The Devil is not an idiot, and he knows that "he who de-

fines, wins." Therefore, we must lay out our terms by clear biblical definitions from the outset, or we will lose this battle." (Kevin Swanson; Freedom p.3) Ikke-substansierbare påstander om 'hat'; "Sluttsteinen i den antidemokratiske udviklingen er våre nåværende antidiskrimineringslover og politiets fokus på hatkriminalitet (les: meningskontroll). Antidiskrimineringslovene har omvendt bevisbyrde; når noen beskyldes for å diskriminere, må den som mistenkes, ... bevise sin uskyld." (Adv. (H) Johan Haga; Dagen 16.08.17)

"The nuclear family has mostly disintegrated and the moral character of the nation is in free-fall. Sexual nihilism and revolutionary social perspectives have more or less guaranteed birth implosions in every developed nation. When women have no more children and men lose reason and faith, you can be sure these nations will not survive" (Swanson p.254); "det begreb, man kalder fædrelandet, det bestod kun af de tusind hjem." (Abraham Berge)

"Den hele Skrift er Gud-åndet", theo-pnevstos; "Ordet var Gúd... Og Ordet blev kjød" og "Jeg er veien og sannheten og livet." (2.Tim.3,16; Joh.1,1.14;14,6) Sannheten; bestemt form, entall.

"Dr. James Dobson's son, Ryan, did a little experiment. In an arena full of students, he asked those in his audience to stand up, close their eyes, and point north. Pretty simple task. But when the students opened their eyes, people were pointing in every direction - including up. He then asked only those who were absolutely sure which way was north to remain standing and continue pointing. They did. And those "absolutely sure" people were still pointing in every direction.

Ryan then took out a compass. Holding it up and pointing to it, he proclaimed, "This is north. I don't care how sincere you are; I don't care what a good person you are, how much education you have, or how sure of yourself you are. If you are pointing in a different direction than this for north, you are ... wrong." (Janet L. Folger; The Criminalization of Christianity; p.35)

"Det totale tyranni i retfærdighedens gevandter. Det dæmoniske menneskes hensynsløse foragt for næstens fred og trygge system." (Søren Krarup; Det moderne Sammenbrud; s.15) "Bare vi kunne få rote med vårt i fred! / Men alltid kommer det en eller annen ved! / Alle disse menneskehetens velgjørere / de som forbedrer oss, våre brølende førere!" Førernes form er vel oftest noe anderledes i dag enn da Arnulf Øverland skrev tidlig 1940-tall.

Krarup: "Hvor mennesket har som opgave at indgå i "udviklingen", bliver det enkelte menneske gjort til et tandhjul i det store, objektive maskineri, og så er alle overgreb mod hin enkelte ikke blot tilladt, men legitimeret. Menneskebehandlingen ligger latent i kulturradikalismens problemstilling. Pæne københavnske professorer omgås ganske vist ikke med tanker om at likvidere de reaktionære og uvidenskabelige i Gulag-lejre. De vil jo bare fremme udviklingen og fremskridtet. Men en problemstillings konsekvenser ændres ikke af pæn overfladiskhed, for den sætter sig igennem i henhold til sit eget egentlige indhold." (S.134)

"Den ideologiske psykolog Jesper Jensen stillede i Politisk Revy forslag om indførelse af "forældrecertifikat" - at man kunne kun få lov til at få børn, hvis man ved en eksamen bestod de af den politiserende adfærdsvidenskabelighed opstillede krav. BRIS, "Børns Rettigheder I Samfundet", ble en magtfuld forening, der agiterede for børns unddragelse fra forældrenes myndighed, og som bl.a. igennem Danmarks Radio - en betydningsfuld deltager i kulturrevolutionen - kunne henvende sig direkte til børnene. "Revselsretten", der var et gammel-dags udtryk for forældremyndighedens eksistens, blev genstand for stadige og organiserede stormløb fra psykologer og pædagoger, som i videnskabens navn ville have børneopdragelsens tyngdepunkt flyttet fra hjemmet til "samfunnet" - dvs. socialforvaltningerne, hvor de samme psykologer og pædagoger herskede. Og det institutionaliserede ægteskab kom under en trommeild fra den ideologisk dirigerede opinion, der fandt ægteskabet uførenligt med menneskelig frihed og lighed, idet man udråbte over tagene, at to mennesker kan ikke eje hinanden.

Ejendom var et kapitalistisk fænomen." (S.204; 208-9:)

"Også i de indre, mellemmenneskelige forhold satte emancipationsideologien sig spor. Frigjorthed blev til ensomhed. Frihed blev til ligegyldighed. Man ville ikke "eje" hinanden - hverken børn eller voksne, men virkeligheden var, at man derved var ligeglade med hinanden og svigtede hinanden og efterlod både børn og voksne i et tomrum, hvor ingen menneskesjæl kunne slå rod. Kulde, Afstand. Menneskelig opløsning. Det blev konsekvensen, hvor den humanistiske ideologi gjorde alvor af ideen, og den ene efter den anden begyndte at mærke det på sind og krop, efterhånden som 70'erne skred frem. Det er slet ingen lykke at være "fri". Det er en ulykke, for denne "frihed" er et andet ord for at skære båndene over, men uden næste ingen varme, ingen menneskelig virkelighed. Hvor ingen må eje hinanden, ægtefællerne ikke hverandre, børnene ikke forældrene og forældrene ikke børnene, forkrøbles alt liv og ender med at visne, for menneskeliv er at eje hinanden - dvs. at være knyttet til hinanden, at høre sammen i gensidig forpligtethed. Stadig flere børn og voksne kom i tiåret efter 1968 til at erfare, hvad adfærdsvidenskabeligheden bærer i sit skød: at den betyder menneskelig af-livning, fordi den i videnskabens navn vil objektivere og systematisere, hvad der kun kan leves i en bestandig vorden, eftersom menneskelivet - med Kierkegaards udtryk - leves forlæns og er uforenligt med system. I stedet for at leve med hinanden og holde ud med hinanden i konflikter og vanskelige forhold kom de arme mennesker i hænderne på behandlere, der under påberåbelse af psykologisk og pædagogisk ekspertise kun kunne tage livet af livet. Under denne alt menneskeligt dræbende indflydelse blev det da moderne at høre op med at leve det: ikke at turde få børn, ikke at turde binde sig, ikke at turde gå ind i fremtiden. Sammenbruddets årti."

'Den geistlige lutefisk'; "Dessverre. Og dette er Scandale de la Verité. Kirken står oss ikke bi i det hele tatt. Ingen antydning til en gerilja mot samfunns maktens arbeid med våre sjeler. Kirkens folk har tvert om snakket omsorgerne etter munnen, redde for å støte dem." (Sven Kærup Bjørneboe; Det nye opprør? s.201) Profeten (Es.56,10) skrev noe om "stumme hunder, som ikke kan gjø..."

Men Krarup igjen: "Det moderne sammenbrud ved ingangen til 80'erne. Og i disse år lød der en røst, som satte det hele i historisk og principielt perspektiv. Alexander Solsjenitsyns forfatterskab blev en verdenshistorisk begivenhed i kraft af dets profetiske, uafviselige karakter. Igennem først og fremmest "Gulag Øhavet" fik den herskende ideologiske opinion i Vesten revet bindet fra sine øine - ikke blot vedrørende Sovjetunionens historie og sande indhold, men også vedrørende sig selv: at alle disse forbrydelser mod mennesket var ikke sket på trods af, men på grund af ideologien, den, som også Vesten i mere moderat og liberal form var bestemt af. Det begyndte at gå op for flere og flere, at det egentligt inhumane er humanismen. Den intellektuelle tradition blev hjemstøgt af anfægtelser. Der havde den i to hundrede år gjort mennesket, det frigjorte og suveræne, til sit program, men den således programatiske menneskelighed har Gulag som sin konsekvens, fordi programmet da bliver vigtigere end mennesket. I humanismens havn var enhver inhumanitet blevet forklaret og undskyldt."

Kaj Skagen; Ørkentaler (s.50-1.64-5): "I disse stille netter, i hans 33. leveår - Kristi korsfestelsesår - går det opp for ham at han i hele sitt bevisste liv ikke har forstått seg selv, ikke forstått sin egen streben. "Jeg trodde lenge at det som faktisk ødela meg, var godt for meg, og jeg gikk alltid i motsatt retning av den vei jeg ville gå. Men på samme måte som et menneske som ikke kan svømme slås overende av bølgene og kastes opp på land, så har mine ulykker tvunget meg til å vende om i smerte. Og kun gjennom ulykkene har jeg kunnet følge den vei jeg alltid ville gå." Han tenker med gru på hva som ville være skjedd med ham, om han ikke var blitt kastet inn bak piggråden. Ville han ikke ha fulgt den samme lunkne, unnvikende og usanne vei som så mange av hans samtidige? Ville han ikke ha lært seg å tilpasse seg makten, lyve for andre og seg selv, begå store svik for små fordeler, tuske seg gjennom tilvæ-

relsen? Ville han ikke endog være forblitt i vantroen, blind for verdens dyper grunn? Idet han tenker tilbake på sitt liv, i nattens stillhet, en håndbredd fra sin egen død, ser han den høyere mening i sine lidelser: at fangeleiren har bevart hans sjel fra fordervelsen - han ser at universets Gud har vært hos ham også gjennom de mange og lange år da han ikke trodde. Brått trør han. Og idet han minnes dette, 20 år senere, skriver han, som et høyt rop tilbake gjennom decenniene:
-Fengsel, jeg velsigner deg!"

"Gjennom den materialistiske gudløshet og den vitenskapelige magi er den moderne menneskehet blitt utsatt for en kosmisk fristelse - og vi falt... vi elsker det onde. Vi har ikke synderkjennelse. Derfor vil vi heller ikke omvende oss. Det er denne fundamentale kritikk av vår livsform som den vestlige intelligentia ikke tåler hos Solsjenitsyn. Han kunne godt ha preket litt søndagskristendom, det ville vi ha båret over med. Til og med noen saftige, gammeltestamentlige svovelutbrudd kunne vi ha tatt med på kjøpet som litt krydder i tilværelsen. Men denne utidige lusking rundt i fågene våre, det tåler vi ikke. Denne skjeggete, gammelrussiske straffangen med sin grovsnekrede målestokk, rekende rundt mellom vår økonomi, sosiologi, psykologi og politikk, klassende med sine store arbeidsleirhender på opplysningstiden vår og datamaskinene våre - det er uutholdelig. Han måler våre liv og vår historie med en grunnleggende annerledes målestokk, etter en fundamentalt forskjellig verdiskala enn vi er vant til. Med en selvfølgelighet og integritet som rokker oss, reiser han kristendommens realitet midt iblant oss, og stiller vår kultur i relieff som anti-kristen. Han støter oss og forarger oss. Instinktivt avviser vi ham, lidenskapelig og i selvforsvar. Instinktivt bekrefter vi vårt åndelige slektskap med dem som forviste ham."

""Barnets beste"

Raundalen-utvalgets innstilling hadde som målsetting å undersøke i hvilken grad "det biologiske prinsipp" hadde fått en for sterk rettsstilling i barnevernet og i barnevernsjussen i Norge. Utvalget bekrefter en internasjonal utvikling i rettsforståelsen om barnevern med å gi prioritet til "barnets beste". De knesatte et nytt overordnet prinsipp kalt "prinsippet om utviklingsfremmende tilknytning". Selv om utvalget bekrefter at det er av verdi å vokse opp med sin biologiske familie, er denne verdien nå gjort betinget av i hvilken grad dette er utviklingsfremmende for barnet. Dermed blir en grunnleggende verdi omgjort til instrumentelt hensyn."

"I en studie med ungdom i Sogn og Fjordane er det... vist at de som opplever å miste kontakten med den ene forelderen (gjelder nesten utelukkende fedre), rapporterer om sterk økning i depressive plager, angstsymptomer og kroppslige hel-seplager."

"Hvis barnet mister kontakten med én eller begge foreldre, uten at det gjennom en saklig og upartisk utredning påvises alvorlige mangler og misforhold, er dette å anse som et grovt traumatisk overgrep. Selv om det er et faktum at barn utsettes for mishandling av biologiske foreldre, ønsker ikke den amerikanske psykologforeningen å lukke øynene for at tapt foreldrekontakt uten saklig grunn også representerer et grunnleggende og skadelig overgrep mot barn, på linje med andre former for omsorgssvikt. De sosiale og biologiske konsekvensene av slike traumer er i økende grad kartlagt i litteraturen og omfatter også foreldrefientlighet."

"... ser vi det som problematisk at politisk-ideologiske styringssignaler nedtoner retten til omsorg fra biologiske foreldre. De protester som i dag utspiller seg internasjonalt, knyttet til tvangsvedtak mot immigrantforeldre og deres barn, har som bakteppe at styringssignalene i løpet av få år har ført til tydelige holdningsforskyvninger hos de barnevernsansatte når det gjelder vektleggingen av barnets behov for kontakt med biologiske foreldre." "Vi frykter at et slikt verdiskifte representerer et utilbørlig og autoritært angrep ikke bare mot foreldre, men også mot barns utviklingsmuligheter og psykiske, biologiske og sosiale velferd." (Eivind Meland og Lena Hellblom Sjögren; Når barn skades

Syn og Segn igjen (1/-18 s.52ff.); Stine E. Vik og Rune Hausstätter: "Det politiske kravet (jf. education-tradisjonen) om å vera tidleg ute, oppdaga i tide og førebyggje mot det som måtte koma, byggjer på ein teoretisk konstruksjon av mennesket og menneskelege handlingar og ber med seg ein openberr fare for at mennesket blir eit instrument for å oppfylle politiske målsetjingar.

Eit konkret døme frå ein kommune som arbeider med Kvello-modellen, illustrerer dette poenget. Modellen skal identifisere vanskar hjå born i barnehagen på eit tidleg tidspunkt gjennom mellom anna observasjonar av born i barnehagen. Observasjonane blir gjorde av eit tverrfagelg observasjonskorps i kommunen, og dei har nokre timar i halvåret til å observere i kvar barnehage. Korpsset skal identifisere born med teikn til problem og dinest diskutere funna med pedagogane i barnehagen. I eitt tilfelle såg ein at 19 av 23 born hadde mogelege problem. I eit anna tilfelle vart 6 av 10 born identifiserte. Det er god grunn til å stille spørsmål ved om det er barnet eller kartleggingsnorma som er problemet."

"I essayet "Deltakar og tilskodar" frå 1957 peikar <Hans> Skjervheim på to ulike posisjonar ein kan ha i møte med andre menneske, altså som deltakar eller som tilskodar. Som deltakar forstår ein barnet som eit likeverdig subjekt, og motsett - som tilskodar blir barnet gjort til eit objekt. Å bli objektivisert, gjord til granskningsobjekt for ein annan, blir opplevd som krenkande av di ei slik handling er ei åtakshandling, ei handling som går til åtak på fridomen til den andre, ein måte å skaffe seg kontroll over den andre på".

"Den norske kriminologen Kjersti Ericsson (2009) har beskrive fire ulike perspektiv som har dominert synet på born og barndom. Eitt av dei er det kristne. Særleg i nytestamentlege tekstar trår barnet fram som eit sjølvstendig individ, med ein eigen posisjon og plass innanfor den kristne trusretninga, skriv ho. Etableringa av barnet som sjølvstendig individ verkar seinare inn på utviklinga av andre perspektiv på born og barndom frå 1700-talet og framover. No veks det fram eit romantisk syn på barnet... Parallelt med det romantiske synet veks det frå 1800-talet, særleg i arbeidarklassen, fram eit syn på barneoppseding der born er framtidig arbeidskraft og til nytte for samfunnet: Det er staten si oppgåve og ansvar å syte for oppsedinga og utdanninga av barnet. Etableringa av gute- og jenteheimar på 1800-talet er ein konsekvens av dette synet. Ericsson kallar det for "staten og nasjonens barn", og det er denne forståinga som ligg til grunn for framvoksteren av det barnevernsfaglege arbeidet.

Frå 1900-talet blir det for alvor utvikla eit siste perspektiv på born og barndom: "det juridiske barnet". Dette perspektivet har element frå dei to siste perspektiva i seg, men byggjer særleg på tenkjinga om "staten og nasjonens barn" og formaliserer statens rolle når det gjeld foreldreansvaret. Med at staten tek på seg ansvar for born og barndom og formaliserer det i juridiske paragrafar, legg ein grunnlaget for ein eigen profesjon som skal ta seg av statens ansvar andsynes born og foreldre."

"... dei ulike perspektiva på born og barndom opp gjennom historia har særleg innverknad på eitt område vi ønskjer å ta utgangspunkt i, nemleg det at profesjonsutøvarar i barnevernet ofte - medvite eller ikkje - må velje side mellom barnet og staten. Den amerikanske normalitetsforskareren og institusjonskritikaren Wolf Wolfensberger konkretiserer denne utfordringa ved å rette følgjande kritikk mot sosialfaga: "Spesielt med hensyn til det stadig økende fokus på sosialtjenester, her har over 90 prosent av dem som jobber innan disse områdene, etter min mening, intet kall til sitt arbeid i utgangspunktet, eller de "døde" et sted underveis - vanligvis innen omtrent to år etter at de fullførte sin faglige opplæring. Personer i sosialfaglige yrker som er "døde" eller mangler et kall til å tjene andre, er tilbøyelige til å utøve vold på sine brukere, spesielt hvis de er samfunnsmessig marginalisert."

Vi hevdar at ein "død" profesjonsutøvar sannsynlegvis vil ha lett for å velja side med staten når ein må ta eit slikt val, og dimed står ein i særleg fare for å gjera urett mot barnet. Denne uretten blir legitimert gjennom teoriar og

"The freeman ... would rather live in a country where he could educate his children in the fear of the true God according to the dictates of his conscience, than live in a country that gives him the freedom to have sexual relations with anything and murder his child anytime he wants to (as long as the child is still in the womb)." (Kevin Swanson; Freedom pp.218-9.190-2.185.193:)

"... the child custody case adjudicated by Solomøn is relevant in the situation where parents are guilty of gross negligence in which a child's life is put at serious risk (1 Kings. 3:16-28)."

"Forcibly removing children from their parent's home, or kidnapping them is a capital crime (Ex. 21:16)."

"Throughout church history, we do not find the Roman Empire confiscating children from Christian parents or relatives <skjønt vi finner det hos Romerkirken>, even when they were putting them to death in the Coliseum. Yet, this is the tactic taken by the tyrannical state in the present."

"In England, the Cinderella Law of 2014 carries "a maximum prison sentence of ten years for anyone who deliberately harms a child's physical, intellectual, emotional, social or behavioural development". Scotland has also recently implemented its "state guardians" program, something dangerously reminiscent of Orwell's dystopia. Under this system, parents would be reported to the state for trivial mistakes such as forgetting a medical appointment"; in U.S. "Increasingly, parents are hesitant to take their children into the hospitals and doctor's offices for fear of losing custody." <"Dersom helsestasjonen etter gjentatte forsøk ikke kommer i kontakt med barnet/familien, så skal kommunen oppsøke barnet." (Kari Kjønås Kjos (FrP); Helsekontroll skal bli en norsk barnerettighet; Dagen 25.02.19)>

"There is a serious opposition rising now against parental rights and home education in this country. A New Hampshire court ordered a homeschooling mother to cease homeschooling her daughter, despite the student's excellent academic performance. The court explained, "Amanda's vigorous defense of her religious beliefs to the counselor would strongly suggest she spends too much time with her mother and has not had the opportunity to seriously consider adopting any other religious point of view.""

Et sveip innom Richard Barns' bok The Dawkins Proof for the Existence of God (pp.31-2.29-0.26): "The other line of his <Richard Dawkins'> attack on religious teaching is that it causes intellectual harm. Here he calls on a lecture by Nicholas Humprey, an atheistic psychologist, that was given as an Amnesty Lecture in 1997. Dawkins quotes from this lecture and gives over five pages of TGD <The God Delusion> to commenting on it in a section of chapter nine entitled In defence of children. The lecture itself is titled What shall we tell the children?"

Like Dawkins' article above, Humprey's polemic works by using an analogy that identifies religious instruction with something that people generally oppose, indeed something that distresses and concerns us. As with Dawkins' article the aim is to transfer that opposition and distaste to religious instruction. In this case the analogy is with female circumcision. The link is entirely arbitrary, it exists only in Humprey's mind as a useful propaganda device. He says that just as female circumcision damages a girl's body so religious instruction damages her mind. We would want to protect her from that physical harm and so we should also want to protect her from intellectual harm. But this is all based on his assumption that religious instruction is harmful. One might equally well make an analogy between religious instruction and something positive, like physical exercise, and say how important it is to ensure that children get enough of it.

Humprey is quite explicit about his aim, which is "to argue in one particular area... in favour of censorship, against freedom of expression". That particular area is "moral and religious education. And especially the education a child receives at home". He says: "... children have a right not to have their

minds addled by nonsense. And we as a society have a duty to protect them from it. So we should no more allow parents to teach their children to believe, in the literal truth of the Bible, or that the planets rule their lives, than we should allow parents to knock their children's teeth out or lock them in a dungeon."

"We as a society have a duty to protect them." Humprey never uses the word state for the agency that is going to enforce his agenda, but it is perfectly clear what he means. The power of the state should be used to prevent parents from teaching religious ideas to their children.

As well as having the right to be protected from these false ideas children also have "a right to be succoured by the truth". And, of course, "we as a society have a duty to provide it". The power of the state is also to be used to achieve this part of Humprey's plan which is, he says, to "pass on to our children the best scientific and philosophical understanding of the natural world". As Humprey wants the state to oppose the teaching of religion it is clear that the best philosophy of the natural world is an atheistic one. State imposed teaching of atheistic philosophy was attempted for several decades in the USSR but it did not succeed in eradicating religion because man knows, at heart, that God exists. Perhaps Humprey hopes to succeed where communism failed by his plan to control religious instruction in the home - something that, as far as I am aware, the Soviets themselves did not attempt.

In effect Humprey is doing Dawkins' dirty work for him. Dawkins can write a positive commentary in TGD on Humprey's idea of suppressing freedom of religious instruction without having to express that idea as his own. But it is clear that he shares Humprey's position because in the article quoted earlier he calls the lectury "a superb polemic on how religions abuse the minds of children" and says "I strongly recommend it".

The first line, the emotional danger: "Dawkins' main target for emotional danger is the doctrine of hell, particularly as taught by the Roman Catholic Church. He says that teaching this doctrine is "child abuse" and in an article on his web site he compares sexual abuse by Roman Catholic priests with the Catholic doctrine of hell: "The threat of eternal hell is an extreme example of mental abuse, just as violent sodomy is an extreme example of physical abuse. Most physical abuse is milder, and so is most of the mental abuse inherent in a typical religious education."

Dawkins' aim is to construct a link in the reader's mind between religious instruction, which he opposes, and sexual abuse, which he knows the reader will oppose. This is good propaganda, but that is all it is. It is not a rational argument."

Mér: Barns siterer Dawkins fra intervju; ""I raised the question of the rights of children to be protected from their parents... I read about children being homeschooled - taken out of school because their parents don't want them to learn certain things in science... The parents can deprive their children of an education in what is absolutely normal, accepted science and that is their right. And I'm wondering what you think of this... does anybody else think that children have some sort of right to an education if their parents are trying to stop them getting an education?"

"I raised the question of the rights of children to be protected from their parents", says Dawkins. He feels a duty of protection! Like the Roman Catholic Church and the German Government he too wants to use the power of the state to control the education of the children... What are the "certain things in science" that Dawkins cannot bring himself to name? Given that he was discussing the issue with lawyers who had won a battle against opponents of Darwinism it is presumably evolution rather than Newton's laws of motion that he is thinking of."

Darwinism; Douglas F. Kelly nevner (i Creation and Change p.15) "Baron Eric Von Kuehnelt-Leddihn of Austria... possibly our <20th> century's greatest scholar on questions of liberty and totalitarianism. In his magisterial Leftism Re-

visited: From de Sade and Marx to Hitler and Pol Pot, he shows that apart from the belief that mankind is created in the image of the transcendent God, the divinely derived dignity and liberty of human beings disappears." Darwinisme/evolusjon angående; se D.J.H.; Filosofisk biologi; Professor Jarl Giskes forskningsunivers, og Arne Taxt og Noa-fortellingen; samtlige kommentar-avisa.no.

Swanson (p.192): "The extensive network of child protective services agencies did not exist in the 1960s. Of course, all of it is presented as pretense for eliminating child abuse. But regulative systems hardly help this problem, as we can discern from biblical law. The fundamental motive for all of this has nothing to do with assuring child welfare - it is merely a working out of the conviction that children belong to the state. Year by year, this tyranny only weakens the family and strengthens the power of the state. For families who still value their children and family solidarity, these statist impositions inspire dread, discomfort, inconvenience, expense, and generally discouragement."

"Ordnningen med dagens barnevern er fullstendig skakkjørt. Noen erkjennelse om dette, synes ikke de ansvarlige - politikerne - å ha. De som kommer ut for barnevernet har stort sett nok med å takle sine problemer i hverdagen - og kampen mot barnevernet. De kan sjelden heve sin røst om noen i det hele tatt vil høre på dem.

Barnevernet bør kort og godt nedlegges. Barnevernloven bør oppheves. Straffeloven inneholder nok hjemler til å reagere strafferettslig overfor foreldre som utøver vold og alvorlig omsorgssvikt overfor sine barn."

"Myndigheten til å frata foreldrene barna bør dessuten begrenses til alvorlig volds- og rusmisbruk, og situasjoner der foreldrene regelrett ikke makter å dra omsorg for barna. Terskelen må settes høyt. Det må bli slutt på dagens situasjon hvor barnevernet truer med omsorgsovertagelse fordi et barn har fått et klapp på baken eller et klyp i armen. Dette er ikke alvorlig voldsutøvelse."

(Adv. (H): Johan Haga; Legg ned barnevernet; Dagen 26.06.18)

(Voldsbegrepet er forøvrig definert "brutal anvendelse av fysisk makt", et i sammenhengen notorisk (jeg vil anta planmessig) misbrukt begrep.)

"Den evangelisk-lutherske Religion forbliver Statens offentlige Religion"; se herom D.J.H.; Landmakt og landmakt ... (appendiks); kommentar-avisa.no.

"Men vi venter efter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor." (2.Pet.3,13) Enn så lenge påligger fremdeles øvrigheten å være "Guds tjener, dig til gode. Men gjør du det som ondt er, da frykt! for den bærer ikke sverdet for intet; for den er Guds tjener, en hevner til straff over den som gjør det som ondt er"; "de styrende er ikke til redsel for den gode gjerning, men for den onde. Men vil du slippe å frykte for øvrigheten? Gjør det som godt er, så skal du ha ros av den". (Rom.13,3-4) Definisjonsmakten tilkommer "Skriften aléne".

Biskop Eivind Berggrav; Staten og mennesket: "... utelukker Luther ethvert "eieendomsforhold" fra øvrighetens eller fyrstens side. En styrer kan ikke si: Landet og folket er mitt. Han må omvendt si: Jeg er landets og folkets.

På denne linje er det at Luther kommer til å bruke faderbegrepet om den riktige regent. Det er husfarens kjærlige omsorg han da først og fremst tenker på.

"Hvor en herre eller øvrighet ikke elsker sitt folk, er det alt ute med ham." Hele Luthers tankegang utelukker derimot at han med å nevne staten som "patriarkalsk" skulle ville åpne en ny rettskilde, som staten kunne berope seg på når den ville underkue sine borgere. Om staten ble "husfar", så ble han ikke derfor despot! At "all myndighet flyter fra foreldreretten" (som det heter i Store katekismus) gir meget mer de styrende forpliktelse til omsorg enn det opphever barnas og borgernes rett, enn si Guds lov. Den tanke at Luther med de nevnte ord skulle ha gitt staten lov til å frata foreldrene deres oppdragerrett eller til å innføre en hedensk statsoppdragelse av barnesjelene, ville Luther avvise som et satanisk påfunn.

- Luther hadde en tålmodig og dyp ærbødighet for øvrighet. Men han hadde også - til forskjell fra sine senere navnebrødre - en uforferdet Guds-frihet overfor all jordisk myndighet. Han fulgte lydlig Skriften, han ville aldri ha Kristusånden menget med verdensmakt. Den ytre lydighet mot styresmakten betydde for ham en befrielse for kirken. Men noen absolutt lydighet mot mennesker kjente han ikke. Paven var for ham antikrist i religionen, tyrannene var det i politikken. Den kristne skal imot begge løfte Kristus-merket. Hører motstanderen så dette og omvender seg, så er det godt; hvis ikke, så får den kristne ta følgene for sin person. Du kan i alle fall ha god samvittighet. Og Gud kommer nok med sin dom! "Sverdet er alt innpå halsen av dere", roper han til de tyranniske regenter, "om dere aldri så meget mener at dere sitter fast i sadelen, så ingen kan kaste dere av. Slik sikkerhet og slikt forstokket overmod skal dere brette halsen på, det skal dere få sanne." For "øver sjelene kan og vil Gud ikke la noen regjere uten han selv alene." Og det er "djevelen som rider de verdslige herrer når de nå gjør kirken til en del av et verdslig rike." Avslutter Berggrav boken; og foredraget Når kusken er gal, fra våren 1941.

"Og nu I konger, gå viselig frem! La eder advare, I dommere på jorden!" (Sal. 2,10), dere står ikke til ansvar for EMD og sekulære menneskerettighetsdokumenter ment å fortrenge Guds lov, men til ansvar for Gud Skaperen (Joh.1,1-3;5,22); og (Mat.25,40) "Hvad I har gjort imot én av disse mine minste brødre, det har I gjort imot mig."

EPILOG

UGUDELIGHETEN BRENNER SOM ILD (Es.9,18;Hag.1,5; se ellers D.J.H.; Fra Martin Luther til Michael Tetzschner; - Hva ville egentlig Karl Marx?; kommentar-avisa. no.)

"Av alle land eg fekk sjå, såg eg ikkje eit so fagert som Noreg. Det er også mi overtyding at heller ikkje noko folk har hatt det betre enn vårt eller står høgare korkje moralsk eller kristeleg. Visst har me mangt og mykje å klaga over, ja, ogso å skamma oss for, men trass i det har dei kristeleg sanningar og kristeleg liv ei sterk og djup rot i vårt folk." (Bygningssnekker, emissær og tidligere generalsekretær i Kinamisjonsforbundet / Misjonssambandet, Ludvig Hope; tale i anledning hans 70-årsdag, januar 1941; gode to år før han og Ole Halllesby ble oppringt fra Viktoria Terrasse, bragt til Stortingsbygningen, hvor Josef Terbhoven, etter forhør, fremholder at "De er baa to gamle menn. Men de må ta fylgjene av det de har gjort. De skal sendast til Tyskland." Det ble med Grini. (Rundt jorda - og på Grini; s.271.215)

Hope fremdeles: "De som er so ferdige til aa riva ned statskyrkja og fordøma religions-upplæringi i folkeskulane vaare - reis til Amerika og bli vise! Seg meg, kor fekk du din kristendoms-kunnskap? Og dei folk som me lægprædikantar talar ordet til rundt i Norig fraa Nordkap til Lindesnes - kor fekk dei kunnskapen sin um Gud ifraa? Ja, noko fekk me avfar og mor, men mesteparten fekk me i skulen, fordi den norske stat har teke kristendomen, etter den lutherske læra, til riks-religion. Vilde det vore betre um me ingen riks-religion hadde havt? Eller vilde det vore betre um riket hadde knesett ein heidensk religion? Vilde Guds rike ha vunne paa det, um kristendomsupplæringi hadde vore utestengd fraa stats-skulane? Eg seier: arme Norig daa! Daa vilde ein stor part av foket ha vore lite betre enn heidningar den dag idag. Og um statskyrkja fall - under dei høve me nõ liver under - vilde ein stor part av folket i realiteten vera heidningar um ein mannsalder. Men no ér me ikkje heidningar. Mest kvart barn faar ialfall litegrand kunnskap um Gud før det gaar ut i livet." (Kyrkja og Guds folk (s.27-8); 1923, året også for arbeiderpartipolitiker Edvard Bulls 'antikristelige manifest', en kultur-revolusjon som suksessivt er realisert; året og for opprettelsen av Institutt for sosialforskning i Frankfurt).

"I 1920-årene ble spørsmålet rundt om å verden ikke først og fremst om hvilket prinsipp en skulle følge, men hvilket mål en ville nå. Så fikk midlene komme i annen rekke. Målet var å omdanne det gamle samfunn, så hurtig som mulig. Midlet måtte bli revolusjon." "Revolusjonen nådde ikke frem i Norge i 1920-årene. Dypest sett hadde vel dette psykologiske årsaker, et noe uklart begrep som i dette tilfelle bare betyr: vi vet ikke... Men selv om revolusjonen ikke vant frem i Norge i 1920-årene, ble den ikke oppgitt som prinsipp, heller ikke avskrevet som en mulighet." (Sverre Steen; Frihet og liv er ett; s.62-3) Steen "vet ikke", men historiker Bull og frankfurterne visste, visste å endre de "psykologiske årsaker": Marxistisk oppløsningsrett; oppløs folket og innsett et annet.

"Det aller meste av maten ligger på vogntog som kjører langs veiene. Hva da med en omfattende transportstreik på kontinentet? Eller hva om den månedlige skipslasten med soyabønner skulle utebli?" "Vi har oljelager i fjell, men ingen mat. Ingen kornsiloer som kan holde liv i oss, for de ble avskaffet av Bondevik-regjeringen for rundt 15 år siden." "Vi importerer rundt 60 prosent av kaloriene våre. Noe import må vi ha, men vi kunne produsert mye mer selv. Jeg er veldig usikker på om den regjeringen vi har nå, ønsker økt matproduksjon." (Sauebonde Marianne Dolpen; Nat.18.02.19)

"Fjellstyrene får en utfordring da det i bakgrunns materialet i NOU-en, er anbefalt at utvisning til dyrking av tilleggsjord som hovedregel IKKE skal skje i produktiv skogsmark (pkt 13.2.5.3). Dette kommer ikke direkte til syne i noen av lovforslagene, men kan allikevel bli vektlagt når det står i NOU-en. Sammen med et dyrkingsforbud på myr vil dette ... mange steder ... være katastrofalt for utviklingen i jordbruket." Leder for allmenningsstyret i Litj-Korssjølia statsalmenning, Thomas Lervik Engåvoll (Nat.12.02.19); han hadde adskillig mer å anføre om NOU 2018:11, om sammensetning av evt. sammenslåtte fjell- og almenningsstyret, om "når det åpnes for å sette friluftsinnteresser foran bruksretter", osv.

Fregatt, for eksempel. "Vi ble rådet til å gå for tre gode fartøyer som vi kunne drifte, men valgte fem svake hvor vi knapt drifter fire. Kostnadene ble doblet." "F-35 koster det dobbelte av forespeilet. Infrastruktur og innføring ble underkommunisert. Tross advarsler skjøv vi lenge foran oss at konsentrasjonen på Ørland krever et svimlende dyrt luftvern". "Vi skifter ut våre Orion maritim overvåkingsfly med dyre Poseidon, mens tyskerne vil fly Orion til 2035. Vi kan produsere nok flytid med tre Poseidon, men kjøper fem".

"Man begrunner investeringene med at de er "strategiske", uten å gå særlig inn på hva strategisk betyr i vår sammenheng."

"En underlegen småstats beste kort er informasjonsoverlegenhet. Norsk etterretning er i verdensklasse, men på taktisk nivå kreves førerløse oppklaringsdroner. Norge er blant NATOs dårligste, til tross for at vårt svære og vanskelige terreng i nord formelig roper etter droner.

Like viktig er kapasitet til å utnytte informasjonen til å sette inn de riktige styrkene på riktig sted, tidnok. Det krever en stor taktisk helikopterstyrke. Igjen innebærer vårt terreng i nord at vi burde være en ledende småstat på slik kapasitet. Vi er blant de dårligste i NATO og dårligst i Norden."

"Hæren har behov for minst en rask mobiliserbar brigade og noen bataljons- og kompanigrupper. Her råder den mest øredøvende taushet." (Major John Berg; Aftp. 26.02.18; og vi kan (med Berg, Aftp.05.02.16) tilføye "det som synes å fremstå som mest ufyselig i Diesens øyne, et sterkt og best mulig trent heimevern.")

"Generalløytnant Rune Jakøbsen, sjef for Forsvarets operative hovedkvarter, skriver i bladet Norges Forsvar at den store NATO-øvelsen sist høst viste at Norge ikke er i stand til å beskytte allierte soldater som skal komme oss til unnsetning." (Aftp. 13-02.19; forøvrig en av utallige informasjoner som tilflyter fra dagsavisene Samferdselsdepartementet ved Posten de facto forsøker eliminere. "Les og vex", skar gjeter Jørgen Løvland inn i buveggen i ungdom-

men, mange år før han måtte forklare kong Oskar hvordan verden egentlig var å forstå; men vi synes nå ha blant oss dem "som ikke skyr noe middel for å venne leserne av med den plagsomme uvanen å lese" (Enzensberger); evt. gjenværende lesning bør kunne følges av vitenskapelig, autorisert algoritme, mao. bør foregå digitalt; 'digitalisering i Staten', digitalisering av menneskene; tryggest slik. Roland Huntford skrev for lenge siden (mot slutt av Formynderstaten) at "Det svenske eksperiment antyder at vi har valget mellom teknologisk fullkommenhet og personlig frihet. Svenskene har valgt det fullkomne. Men det er galt å anta at kun de ville gjøre det.")

Ønske om henleggelse av 2. bataljon fremgår allerede i Sverre Diesens forsvarsstudie i 2007; gjentatt av Harald Sunde; besluttet pr 17.12.18.
Aftp. 13.02.19 igjen: "-Forsvarssjef Bruun-Hanssen, et endelig vedtak om å bygge ned kommer kort tid før du varslar at Forsvaret er blitt for lite?
-Jeg tror vi skal være ærlige på at hele prosessen, med inneværende langtidsplan, utredning for hær og heimevern, og denne beslutningen i Stortinget, er basert på forutsetninger som ble gitt for fire år siden."

Jeg har fra gen. Arne Sollis tiltreden i 1994 festet mer lit til julenissen enn til Forsvarssjefens ærlighet; "Som alle vet har vår forsvarsevne planmessig vært brutt ned i mange år" (gen.maj. Carl Gustav Fleischer, Tromsø radio 17. mai 1940); pr idager etablert en "Eksistensiell forsvarskrise", tittelen på Bjørgulv Braanens kommentar, Kl.k.15.02.19: "... 2 prosent av brutto nasjonalprodukt brukt riktig ville kunne gi oss en betydelig forsvarsevne. Øystein Steiro sammenliknet i Klassekampen i fjor Norge med Finland...", (en sammenligning gjort tidligere av både Tønne Huitfeldt og Fredrik Bull-Hansen).

"... norske forsvarsstrateger legger planer som viser seg å være fullstendig urealistiske etter bare få år. Nå er de også i villrede i møte med det de ser på som en ny sikkerhetspolitisk situasjon." Eller frémstiller som "en ny sikkerhetspolitisk situasjon"; det begynner å bli lenge siden gen. Fredrik Bull-Hansen minnet om at det omkringliggende kunne være omskiftelig men ett var permanent: Norges geografiske beliggenhet.

Hvis Russland er problemet, så husk at "Den nye fremferden til Russland under Putin er ikke noen overraskelse når man betrakter Russland i et langt historisk perspektiv - det har forsvarsplanleggerne tatt høyde for lenge." (Gen. Sverre Diesen; nrk.no/dokumentar/forsvaret-som-forsvant 14.10.15)

"-... De facto dreier det seg om en sakte nedbygging av Forsvaret. Det går sånn passelig rolig for seg, slik at det ikke påkaller den dramatiske oppmerksomheten blant folk flest." (Gen.lt. Hjalmar I. Sunde; Aftp.29.12.97)

"Så lenge debatten fortsetter i nåværende spor, kan planleggingens bakspillere gni seg i hendene. De kan bare ture frem." (John Berg; Kl.k.18.07.17)

En nasjon bra fri for mat og forsvar...; Carl Joachim Hambro fortalte "et tsjekkisk eventyr om mesterkokken som var berømt for sine ragouter, og som innkalte et møte av harer og kaniner fra alle kanter for å spørre dem i hva slags saus de ville bli servert. "Det er det høyeste de små stater kan vente å bli spurt om.""

"Han talte om synd og avlat i en debatt om rettsoppgjøret etter krigen. I Stortinget erklærte han at man ikke måtte hate, men man måtte heller ikke glemme: "Vi er ganske klar over at det vi ber om i Fadervår, det er at vi skal tilgi dem som syndet mot oss, men ingen av oss har fullmakt til å tilgi den synd som er øvet mot andre. Det er et guddommeligt privilegium, og den utglidning av kristendommen som merkes ved at man vil tilgi det onde i stedetfor individet, er noe av det moralsk mest farlige vi har."

Det var noe av denne grunnholdning som kom til uttrykk i det siste intervju CJH gav i sitt liv. Som forklaring på sin raske reaksjon og handlekraft under invasjonen 9.april 1940 sa han: "Det kom ikke overraskende på meg - og man er ikke i tvil om hva man skal gjøre i slike situasjoner, hvis man har en linje i seg. Men fraviker man den linje, da har man ikke noe holdepunkt." (Johan Hambro; C.J. Hambro - Liv og drøm; s.187.301. Hambro fortsatt, s.301-2:)

"I en finansdebatt uttalte han sin uro for "den skare av unge og høyt intelligente cand-økonomer som lippes løs på et vergeløst samfunn... Man har vennet seg til en ensidig dyrkelse av intelligensen uten å tenke på at den i seg selv ikke er annet enn et arbeidsredskap, og at intelligens løsrevet fra realiteter og ikke styrt av karakter, er mer en fare enn et gode." Han hevdet at når man hørte om enkelte av de ivrigste eksperimenterende økonomer, måtte han tenke på straffelovens bestemmelse om den som utnytter en annens nød, lettsinn eller forstands-svakhet, og han hevdet at mange av de begavede unge menn overfor det norske samfunn gjorde seg skyldig i misbruk etter straffelovens §295."

"-Bystyret ble bondefanget, sier ordfører Ola Teigen (Ap)"; "-Vi er blitt lurt, sier varaordfører Jan Henrik Nygård (V)"; Flora kommune sa ja til vindkraftverk.

Et par definisjoner: 'Mølle', fabrikkannlegg til maling, kvern. 'Vindmølle', vinddrevet kornmølle.

Trygve Refsdal skriver (Dag og Tid 22.02.19): "Kanskje det er nyttig å sjå seg til sides, til eit anna land. Til Sveits. Der finn dei korkje olje eller gass. Dei har fjell, men dei får stå ifred, utan vindmøller. Dei er ikkje medlem av EU eller EØS." "Mi røynsle er at dei i Sveits har betre bakkekontakt enn vi".

Norsk energidiversitet er under demontering.

"Det er bedrøvelig å være vitne til at velfungerende kraftsystemer nå skal rives ned og ødelegges og at beslutningene i denne prosessen tas av politikere i viktige posisjoner, som mangler enhver kunnskap om hvordan et elektrisk kraftsystem fungerer", skriver O. Lundseng, H.K. Johnsen & S. Storlie Bergsmark om Die Energiewende (everwe.no 03.12.19); de beskriver omkostningene inkludert at hver "åttende husholdning i Tyskland har problemer med å betale strømregningen og trues med frakobling."

Det "skal rives ned og ødelegges" også i Norge. Situasjonen er annerledes, men i begge tilfeller inngår vindkraft som del av problemet.

Norske mann i hus og hytte fratas stabil vannkraft til norsk pris, påføres (uinformert) fjernstyrt hovedstrømbryter og helseskadelig radiosender som skal administrere "effektprising" (mens 'smartmåleren' de facto også utspionerer hjemlige rutiner); og 'tilbys' permanente naturkatastrofer i form av vindkraftverk som gir ustabil kraft myntet nettopp på norske mann i hus og hytte som heretter skal utvise "forbrukerfleksibilitet" hjulpet av "effektprising" (hjemlig business as usual vil anslagsvis gi økt strømregning på 20.000 pluss), samt evt. av "kvoterasjonering" (strømmen strupes) og "sonevis roterende utkoblinger". Norske hjem har ikke lenger prioritet for trad. stabil, regulerbar kraft til lav produksjonskostnad. Oljefyring er 'ut'; fjernstyrt el-fyring på vei inn.

"Politikarane tvingar ... forbrukarane til å betale eit "påslag" i kraftprisen. Dette går til vindkraftinvestorane, som får ei ekstraintekt på om lag 1 milliard kroner per år. Slik skal dei ulønsame prosjekta bli "lønsame" for utbyggjarane likevel.

Lenger frå marknadsstyrt og samfunnsøkonomisk kraftforsyning er det vanskeleg å kome! Vindkraftutbygginga krev også mykje nytt kraftnett, som gir auke i nettleiga for folk flest." "Elavgifta pluss "påslaget" utgjorde på siste straumrekninga mi 28 øre per kilowatttime. For ein vanleg familie som har elektrisk oppvarming, utgjør dette bortimot 10.000 kroner ekstra per år." "Og den før hata elektrisiteten er blitt løysinga! Derfor vert dei "nye" brukarane dynga ned med subsidiar og andre fordelar. Men dei forbrukarane som har finansiert utbygging av kraftsystemet vårt, må framleis betale straffeskatten som vart innført då elektrisiteten vart sett på som "skitten"." (Siv.ing. Rikhard Solheim; Nat. 26.02.19)

Blink ut egnede grunneiere som alliansepartnere. Forsøk å holde lavest mulig støynivå inntil flest mulig grunneieravtaler er signert. Vær rask, vær påhol-

den med sannheten; at the end of the day er det likevel bare jussen og viljen i direktorat og departement som teller. I krig og kjærlighet er alt tillatt; dette er ikke kjærlighet. Og der gis drahjelp:

"Norge er en sinke innen vindkraft i forhold til mange andre land. Nå vil en gruppe forskere ved Universitetet i Agder finne ut hvorfor vindkraft møter mye motstand", skriver uia.no 22.12.17. "-På sikt er vi nødt til å ha sosial aksept for mange fornybare energiformer, dersom vi skal ha en bærekraftig og demokratisk bestemt overgang til et lavkarbonsamfunn i Norge, sier prosjektleder og førsteamanuensis Mikaela Vasstrøm ved Institutt for global utvikling og samfunnsplanlegging ved UiA. -Vi ønsker derfor å undersøke kompleksiteten rundt lokal motstand og konflikt: hvilke faktorer og prosesser påvirker denne og hvilke som kan bidra til sosial aksept. Vi ser dermed både på politikken og plansystemets premisser for vindkraftutbygging og lokale forståelser av vindkraft i lokalsamfunn, sier hun."

"Bakgrunnen for det samfunnsfaglige forskningsprosjektet er den uro og uvilje som vindkraftprosjekter skaper i Norge. Så å si hvert eneste prosjekt er møtt med protester. Det er også slik at det ikke bare er innbyggerne lokalt som protesterer eller klager mot vindkraftutbygging i Norge. Også fylkesmenn og fylkeskommuner har flere ganger fremmet innsigelser mot utbyggingsplaner."

"-Det norske dilemmaet fremstår i dag på mange måter som en motsetning mellom statens politikk om økt støtte til fornybar energi på den ene siden, og motstand og avvisning av prosjekter lokalt. For å svare på hvorfor det er slik, må vi vite mer om hvorfor idealer om fornybar energi, i dette tilfellet vindkraft, møter slik motstand i befolkningen, sier prosjektdeltaker og professor Hans Kjetil Lysgård.

Hovedfokuset nå er derfor hva som er <med> på å forme offentlige beslutningsprosesser rundt vindkraftverk, og hva som ligger bak motstand eller aksept når et vindkraftverk planlegges - sett fra ståstedet til lokale innbyggere, planleggere, utviklere og politikere."

"Til slutt vil forskerne synliggjøre overfor politikere og andre nye perspektiver på deltakende prosesser, eller mangler på slike, som kommer frem gjennom prosjektet, slik at disse om mulig kan bli naturlige deler av arbeidet med fremtidige vindkraftplaner i Norge." Så langt UiA.no; kort summert (av prof. em.NMBU Olav Hjeljord, Kl.k.01.02.18); Norges Forskningsråd har "bevilget penger til et prosjekt hvor Universitetet i Agder skal utrede hvordan vindindustrien kan oppnå større sosial og særlig lokal aksept, egentlig hvordan lokal motstand kan overvinnes."

"Hadde vi visst dette hadde vi ikke godkjent vindkraftverket", sier Farsundordfører Arnt Abrahamsen i ettetid. Men de visste ikke. I ettetid fortelles om forringet livskvalitet, noen flytter grunnet støy; stridigheter mellom bygdefolk. Terrenget ...

"-Lista-modellen har vist seg så god at dette har blitt ein slags mal når me no går vidare med nye prosjekt, seier Gaute Tjensvoll" ved Fred. Olsen Renewables; bl.a. et prosjekt på titalls generatorer på høydene i Hornnes, konstruksjoner godt 50% høyere enn på Lista. Nærmeste generator til Evje sentrum (ca. 3 km. på kartet) ligger på høyde 546 med høydeforskjell ca. 350 meter; legg til ca. 200 meter tårn og propell over høgste heia og jeg antar, uten å påstå noe, at det lar seg se; fra utbygger wants to be's scenario fra tynnere befolket område ved Evje kirke sees fler enn ti.

Men altså titalls av dem (nasjonalt er anslått 10.000); med oppstillingsplasser og tilførselsveier (snitt 800 m. pr turbin) for 75-meters rotorblad ...

"Walking and hiking in beautiful Setesdal": "Frå Evje, som ligg lengst sør i dalen, til Hovden i nord, kan du gå til toppar og få vid utsikt utover heia." / "From Evje ... amazing viewpoints await you." / "Von Evje ... können Sie von den Gipfeln der Berge eine weite Aussicht über das Gebirge geniessen."

"På eit møte i Handelsforeininga i <Kristiansand> november 1886 blei det ved-

tatt at <redaktør Jørgen > Løvland og ein til skulle førebu "Opprettelse af en Forening til Fremme af Turisttrafikken over Kristiansand, i dens Omegn og Opland" <hvor Løvland gikk for navnet Agders Turistforening>... Utgreiinga bretta han ut over heile framsida av Stiftsavisen, og på redaksjonell plass ivra han for at folk skulle teikne seg som medlemmer, også folk frå opplandet. "Turisttrafikken har ikke mindst Betydning for Landsbygdene." 5. januar 1887 var Løvland med og stifta Kristiansands og Oplands Turistforening". (P.E. Hems biografi) "Hold ihop" var siste Jørgen Løvland hadde å si da han decenniær senere stille gikk ut av tiden.

Hverken deggingen for russisk ulv, evt. myrdrakingsforbud, "klimakabler" eller "vindmøller" har noe med miljøvern å gjøre. Så har det vel med noe annet å gjøre.

I Norge er utbygd 4TWh (milliarder kilowattimer, Oslo bruker årlig 9) vindkraft; konsesjon gitt til ca. 23TWh (og stadig stort sett utenlandsk eierskap); 2040-scenario 46 TWh.

Om 20TWh skulle eksportereres dekker dette ca. 1 promille av EUs energibehov. Til evt. fordrivelse av imaginært karbonspøkelse er naturødeleggelsen uten betydning (skjønt som styringsverktøy er jo spøkelset stadig nyttig). Så kan det virke tåpelig å (pent sagt) nedbygge norsk natur for ustabil kraft vi ikke har behov for; But; "If it's stupid and it works, it ain't stupid", det gjelder òg ved forsettlig miljørasering som grønnvasket forretningsmodell. Men en evt. innbringende forretningsmodell forklarer ikke hvorfor dette tillates.

Havvind er mer stabil. Kraftpotensialet er stort, og det må likevel utbygges om Europa skal 'avkarboniseres'. "Hvorfor da dette hastverket med å bygge ned vår urørte natur med naturødeleggende vindkraft", spør Sveinulf Vågene (La Naturen Leve).

Spørsmålet er betimelig. Hvis konsekvensene er noe å gå etter, så kan svaret være at et kulturelt nebrutt Norge nå også skal fysisk-visuelt nedbrytes - med alt som derav følger. (Se evt. videre D.J.H.; Og hva er konspirasjonen denne gang? (s.21ff..))

"-At folk bur utanfor støysona, betyr ikkje at dei ikkje høyrer noko fra vindmøllene. Det betyr berre at støyen ikkje er verre enn det som samfunnet har sagt kan vere akseptert i dag, sa" driftsansvarlig ved Norsk Vind Energi, John Amund Lund under orientering i Evje og Hornnes formannskap. (Setesdølen) Hvem er "samfunnet"...?

"Jeg kviler på årene og suger stemningen inn med åpne sanser. Lytter til måltrostens sang inne fra strendene, og til flomtung fossebrus oppe fra librøttet. Merker at dagens solvarme ennå henger igjen som kvaefrisk eim fra en furukranset holme. Lever med i et eventyr, vet så inderlig vel at det er et privilegium å få ro fiske på et slikt vatn i solgangskvelden. Alt det som nå mer og mer blir mangelvare i en materialismeknuget verden, ligger rundt oss. Vakker og levende natur, frisk luft, fred, ro og harmoni." Fjelloppsynsmann Olaf Heitkøtter (Langs nære stier). "Det nære miljø er vårt ståsted i verden. Her skal vi leve, bo og trives, tumle med våre tanker, finne kvile og fred. Barn skal vokse opp, formes og utvikles i lek og alvor, finne varige kvaliteter som gir framtidslivet mål og mening.

Alt dette blir dessverre ofte glemt under vår streben mot noe som feilaktig betegnes som "utvikling". En streben som fyller opp våre nærmiljøer med forurensning og fare, uro og stress. Som fjerner både oss og nærmiljøene mer og mer fra naturen - fra vårt eneste ekte og virkelighetsnære rotfeste! Vi har glemt at miljøvernkravet favner en samlet enhet som rekker fra den ytterste atmosfære, og helt inn i våre egne hjerter og sinn."

Fra "den ytterste atmosfære..." "På begynnelsen av 1970-tallet oppdaget atmosfære-fysikere til sin forskrekkelse at jordklodens magnetfelt var blitt kraf-

38

tig forstyrret." (Arthur Firstenberg; Den usynlige regnbuen - Historien om elektrisiteten og livet; s.153ff.) Man gjenfinner i magnetosfæren forsterkede multipler av el-nettenes 50 og 60Hz. "Og de naturlige, sakte pulsene fra jordas magnetfelt på under 1 Hz, som også er viktige for alt liv, er sterkest i helgene, tydeligvis fordi de ellers dempes ned av strålingen fra strømnettet, som jo er sterkere på ukedager."

"I en tid da miljøhelsevitenskapsmenn går løs på alvorlige globale emner som klimaendring og kjemiske gifter i almen helse, er det et presserende behov for å adressere såkalt elektrosmog. En genuint evidensbasert tilnærming til risikovurderingen og reguleringen av antropogene <"anthropogenic"> elektromagnetiske felter vil hjelpe oss alles helse, så vel som vårt planetariske hjems." Skriver Priyanka Bandara og David O. Carpenter (Planetary electromagnetic pollution: it is time to assess its impact; The Lancet, Vol.2, Dec.2018) "Menneskedannede elektromagnetiske felter spenner fra ekstrem lavfrekvens (assosiert med elektrisitetsforsyninger og elektriske innretninger) til lav, medium, høy og ekstrem høyfrekvens (for det meste assosiert med trådløs kommunikasjon <og Andøya Space Center ber om raske 1,3 mrd. i statstilskudd til kappløpet om å få på plass ut tusener nye satellitter, "et svært fremtidsrettet prosjekt" ...>). De potensielle effekter av disse antropogene elektromagnetiske felter på naturlige elektromagnetiske felter, slike som Schumann Resonansen som kontrollerer været og klimaet, har ikke blitt ordentlig studert."

Det følger et brev (av 16.02.19) til Evje og Hornnes kommune, vindgeneratorer angående.

Evje og Hornnes kommune ved Ordføreren

Kopi:

Audnedal, Bygland, Hægebostad, Sirdal og Åseral kommuner
(Brev I gjengitt i kommentar-avisa.no)

VEDRØRENDE VINDGENERATORPARK; HORNNES; II

Riksbestyrelsen ønsker mer "fornybar" og en kan få tanker om forventningen Rådmannen møtes med på Fylkeshuset.

At miljø-prefikset følger prosjekter i tidsånden, er bare å ta til etterretning.

Det miljøindustrielle kompleks ønsker de facto øke el-utslippene og pumpe mer effekt ut på Statnetts 50 Hz-antener. Forehavendet vil langt på vei etterlate et fysisk-visuelt ødelagt Norge (det anslås vindindustri på areal tilsvarende Vestfold - spredt utover landet).

Riksstyrets tilnærming til beskatning av verk og bruk kunne vært et tema; men la bli.

Redaksjonelt og eksternt fortelles i Setesdølen for tiden, om "raude lys som blinkar heile natta" (Tyskland; og 200-metringer må vel markeres), om fuglehakker og iskasting og butikkplaner med aner fra 1980-tall og mer.

Det fortelles (14.02) om arealbehov for ett av Hornnes-prosjektene tilsvarende ca. arealet i Byglandsfjorden og "et belte fra Sirdal til inn i Bygland ... stipulert til minimum 300 km²". (29.01)

"-Vindmøllepark med anleggsvegar, slik me har fått skissert planane, vil gjere heiane til eit stort industriområde. Me ser på dette som ei total øydelegging av urørt natur som ein aldri vil kunne få tilbake til slik Skaparen har skapt dette landskapet, seier Helge Håland", grunneier, Øvre Flottorp (14.02). I Audnedal, ja; men samme sak, samme utbygger, samme tidsramme synes det.

Det fortelles (J. Stålesen 12.02) at vindkraftselskap "inngår ofte på et svært tidlig stadium i prosessen, frem mot en eventuell anleggskonsesjon, leieavtale med grunneiere." "De grunneiere som har inngått slik leieavtale med selskapet kan ikke si opp leieavtalen med selskapet når konsekvensutredning foreligger. En slik inngått leieavtale med selskapet, vil være med å danne grunnlaget for ekspropriasjon av de grunneiere som ikke har inngått slik leieavtale med selskapet."

Det fortelles (Skjerkedalen hyttevev 24.01) at utbygger "prøver å trenge hver enkelt grunneier inn i et hjørne, hvor det blir vanskelig å si nei til store pengesummer. Mange sittter med inntrykket av at "alle" andre ønsker dette, og dersom de sier nei, så ender de opp med alle ulempene og ingen penger. Ingen av naboene til disse planområdene er blitt kontaktet eller varslet. Ingen naboer ble invitert til orienteringsmøte. En del møtte allikevel opp da de fikk høre om møtet på bygda. De ble etterhvert bedt om å forlate møtet."

Det fortelles at "-På møta vart det lokka med store pengesummar for å få grunneigarane til å bite på, men kva hjelper det med pengar viss ein får øydelagt natur og landskap, slik at ein ikkje lenger kan trivast ved å bu i bygdene våre, seier Ingrid Flottorp"; også hun grunneier Øvre Flottorp. "Ho synest Fred Olsen-selskapet har altfor mykje hastverk med å få gjennomført planane. -Dei burde bruke meir tid på å forklare konsekvensane for oss som skal ha eit liv i områda rundt turbinane i framtida, meiner ho."

Antagelig kan være klokt av utbygger ikke å "bruke meir tid på å forklare konsekvensane for oss som skal ha eit liv i områda rundt turbinane i framtida", men heller raskt forsøke fremskaffe uomtvistelige konsesjoner, og det i hele området, før konsekvensene siger inn hos almuen.

Bordet fanger, og slik jeg ser det bør grunneiere som "har sagt ja til å gå vidare i prosessen med sikte på å få på bordet eit forslag til samarbeidstale med utbyggjaren" snarest forlate bordet.

Gir du slike krefter handa kan du etter mitt skjønn glemme å telle fingrene etterpå når du bondefanget står og undres hvor det ble av armen.

Jeg ser ikke behovet for konsekvensutredning; konsekvensene synes tilstrekkelig kjent: Økte el-utslipp, industriområder synlig til en høyde av 195 meter over et fra før høyt bakkenivå og terrenget gjennomstukket av brede veier som ikke føyer seg etter topografien; lyd i kilometres omkrets, flimmerlys (skyggekast-ting), no go zone i kaldere årstid (iskasting). Lys?

Kvadratkilometre på kvadratkilometre med helårs tivoli; et terreng attraktivt kun for den som til enhver tid henter penger fra turbinene og bor et annet sted. Og kanskje for reven på jakt etter nedfalls hønsefugl.

Generelt kan det med utbytte tas advarsel av Skaperens ord om dem som "av havesyke ... med oppdiktete ord utnytte<r> eder til sin vinning"; "... with feigned words make merchandise of you". (2.Pet.2,3)

Vinden er fornybar. Naturen er ikke. Sorgen blir varig.

Med de beste ønsker for fedrelandet

Dag Jørgen Høgetveit